Euroopa Liidu

Teataja

L 165

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

63. aastakäik

27. mai 2020

Sisukord

I *Seadusandlikud aktid*

MÄÄRUSED

★ **Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2020/696, 25. mai 2020, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1008/2008 ühenduses lennuteenuste osutamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta seoses COVID-19 pandeemiaga** ([1]) 1

★ **Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2020/697, 25. mai 2020, millega muudetakse määrust (EL) 2017/352, et võimaldada sadama pidajal või pädeval asutusel olla paindlik sadamataristu kasutustasude nõudmisel seoses COVID-19 puhanguga** 7

★ **Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2020/698, 25. mai 2020, milles sätestatakse seoses COVID-19 puhanguga ajutised erimeetmed teatavate tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamise või pikendamise ning korraliste kontrollide ja jätkuõppe edasilükkamise kohta teatavates transpordialaste õigusaktide valdkondades** ([1]) 10

★ **Nõukogu Määrus (EL) 2020/699, 25. mai 2020, mis käsitleb Euroopa äriühingu (SE) ja Euroopa ühistu (SCE) üldkoosolekuga seotud ajutisi meetmeid** 25

DIREKTIIVID

★ **Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2020/700, 25. mai 2020, millega muudetakse direktiive (EL) 2016/797 ja (EL) 2016/798 ülevõtmisperioodi pikendamise osas** ([1]) 27

([1]) EMPs kohaldatav tekst

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

OTSUSED

★ **Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus (EL) 2020/701, 25. mai 2020, mis käsitleb makromajandusliku finantsabi andmist laienemis- ja naabruspoliitika partneritele COVID-19 pandeemia kontekstis** 31

II *Muud kui seadusandlikud aktid*

OTSUSED

★ **Nõukogu otsus (EL) 2020/702, 20. mai 2020, millega pikendatakse veel kord otsusega (EL) 2020/430 kehtestatud ja otsusega (EL) 2020/556 pikendatud ajutist erandit nõukogu kodukorrast seoses reisimisraskustega, mida põhjustab COVID-19 pandeemia liidus** 38

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2020/696,

25. mai 2020,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1008/2008 ühenduses lennuteenuste osutamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta seoses COVID-19 pandeemiaga

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 100 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

pärast konsulteerimist Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteega,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ([1])

ning arvestades järgmist:

(1) COVID-19 pandeemia on põhjustanud lennuliikluse järsu vähenemise, mis on tingitud transpordinõudluse märkimisväärsest kahanemisest ja otsestest meetmetest, näiteks piiride sulgemine ja lennuliikluse keelustamine, mille liikmesriigid ja kolmandad riigid on võtnud pandeemia tõkestamiseks.

(2) Ühtse Euroopa taeva lennuliiklusvõrgu haldusasutusena tegutseva Eurocontroli avaldatud andmete kohaselt on lennuliiklus vähenenud Euroopa piirkonnas 2020. aasta märtsi lõpus ligikaudu 90 % võrreldes 2019. aasta märtsiga. Lennuettevõtjate sõnul on broneeringute arv COVID-19 pandeemia tõttu järsult langenud ja nad tühistavad 2019/2020. aasta talve- ja 2020. aasta suvehooaja sõiduplaani perioodiks kavandatud lende. Järsk nõudluse langus ja enneolematu tühistamismäär on lennuettevõtjatele põhjustanud tõsiseid likviidsusprobleeme. Need likviidsusprobleemid on otseselt seotud COVID-19 pandeemiaga.

(3) Liidu lennuettevõtjad, kes olid enne COVID-19 pandeemiat majanduslikult elujõulised, seisavad silmitsi likviidsusprobleemidega, mis võivad tingida nende lennutegevusloa peatamise, kehtetuks tunnistamise või asendamise ajutise loaga ilma struktuurilise majandusliku vajaduseta. Ajutise lennutegevusloa andmine vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1008/2008 ([2]) artikli 9 lõikele 1 võib saata turule negatiivse signaali lennuettevõtja ellujäämisvõime kohta, mis omakorda süvendaks tema võimalikke finantsprobleeme, mis muudel asjaoludel oleksid ajutised. Tuginedes hindamisele, mis viiakse läbi ajavahemikus 1. märtsist 2020 kuni 31. detsembrini 2020, on

([1]) Euroopa Parlamendi 15. mai 2020. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 25. mai 2020. aasta otsus.

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1008/2008 ühenduses lennuteenuste osutamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta (ELT L 293, 31.10.2008, lk 3).

seetõttu asjakohane, et selliste lennuettevõtjate lennutegevusluba ei peatataks ega tunnistataks kehtetuks, tingimusel et ohutus on tagatud ning et 12-kuulise ajavahemiku jooksul on piisav finantsiline ümberkujundamine reaalselt võimalik. Selle 12-kuulise ajavahemiku lõpus tuleks liidu lennuettevõtjate suhtes kohaldada määruse (EÜ) nr 1008/2008 artikli 9 lõikes 1 sätestatud menetlust. Määruse (EÜ) nr 1008/2008 artikli 9 lõikes 2 sätestatud kohustust teavitada komisjoni tuleks kohaldada ka otsuste suhtes, millega jäetakse lennutegevusluba peatamata või kehtetuks tunnistamata.

(4) Lisaks erakorralistele meetmetele, mida vastavalt määruse (EÜ) nr 1008/2008 artiklile 21 võidakse kohaldada ootamatult esile kerkinud lühiajaliste probleemide korral, mis tulenevad ettenägematutest ja vältimatutest asjaoludest, peaks liikmesriikidel olema võimalik liiklusõiguste kasutamisest keelduda, neid piirata või kehtestada nende suhtes tingimusi, et lahendada COVID-19 pandeemiast tulenevaid probleeme, mis võivad olla pikema kestusega. Sellised COVID-19 pandeemia raames võetavad erakorralised meetmed peaksid olema kooskõlas proportsionaalsuse ja läbipaistvuse põhimõtetega ning põhinema objektiivsetel ja mittediskrimineerivatel kriteeriumidel, mida kohaldatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1008/2008 artikliga 21.

(5) Lennujaamades, kus maapealse teeninduse teenuse osutajate arv on nõukogu direktiivi 96/67/EÜ ([3]) artikli 6 lõike 2 ja artikli 9 kohaselt piiratud, võib teenuseosutajaid valida maksimaalselt seitsmeks aastaks. Teenuseosutajatel, kelle puhul see ajavahemik on lõppemas, võib seetõttu olla raskusi rahastamisele juurdepääsuga. Seega tuleks kõnealust maksimaalset ajavahemikku pikendada.

(6) COVID-19 pandeemia tulemusena võib lennujaamades, kus maapealse teeninduse teenuse osutajate arv on piiratud, üks või mitu teenuseosutajat lõpetada oma teenuste osutamise asjaomases lennujaamas enne uue teenuseosutaja valimist direktiivi 96/67/EÜ artikli 11 lõikes 1 sätestatud korras. Sel juhul on asjakohane, et lennujaama käitaja võib otsustada valida maapealse teeninduse teenuse osutaja otse teenuste osutamiseks kuni kuueks kuuks. Tuleks meeles pidada, et kui lennujaama käitajal on COVID-19 pandeemia tõttu vaja hankida maapealse teeninduse teenuseid ja ta on tellija Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/25/EL ([4]) artikli 4 tähenduses, kohaldatakse nimetatud direktiivi.

(7) Piisava finantsilise ümberkujundamise aluseks peaks olema kava, millega hoitakse ära koondamisi ja tagatakse, et finantsiline ümberkujundamine ei kahjusta töötajate õigusi. Maapealse teeninduse teenuse osutajate lubade pikendamine peaks aitama säilitada töökohti ja kaitsta töötajate õigusi.

(8) COVID-19 pandeemia edasist arengut ja selle mõju lennutranspordisektorile on keeruline prognoosida. Komisjon peaks pidevalt analüüsima COVID-19 pandeemia mõju lennutranspordisektorile ning liidul peaks olema võimalik pikendada põhjendamatu viivituseta ajavahemikku, mille jooksul käesoleva määrusega ette nähtud meetmeid kohaldatakse, kui ebasoodsad tingimused püsivad.

(9) Selleks et vajaduse korral ja kui see on põhjendatud, pikendada ajavahemikku, mille jooksul lennutegevusluba väljaandev pädev asutus võib otsustada lennutegevusluba mitte peatada või kehtetuks tunnistada, ajavahemikku, mille jooksul liikmesriigid võivad liiklusõiguste andmisest keelduda, liiklusõigusi piirata või liiklusõiguste kasutamise tingimusi kehtestada, ning ajavahemikku, mille jooksul võib pikendada maapealse teeninduse teenuse osutajate lepinguid ja mille jooksul lennujaama käitaja võib valida maapealse teeninduse teenuse osutaja otse, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte määruse (EÜ) nr 1008/2008 muutmiseks. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes ([5]) sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.

([3]) Nõukogu 15. oktoobri 1996. aasta direktiiv 96/67/EÜ juurdepääsu kohta maapealse käitluse turule ühenduse lennujaamades (EÜT L 272, 25.10.1996, lk 36).

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/25/EL, milles käsitletakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate üksuste riigihankeid ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2004/17/EÜ (ELT L 94, 28.3.2014, lk 243).

([5]) ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

(10) Kuna kavandatud meetmeid õigustavad COVID-19 pandeemia põhjustatud erandlikud asjaolud nõuavad kiiret tegutsemist, eelkõige vajalike meetmete kiiret vastuvõtmist, et lahendada sektori keerulisi ja kiireloomulisi probleeme, on peetud asjakohaseks teha erand Euroopa Liidu lepingule (ELi leping), ELi toimimise lepingule ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingule lisatud protokolli nr 1 (riikide parlamentide rolli kohta Euroopa Liidus) artiklis 4 osutatud kaheksa nädala pikkusest tähtajast.

(11) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt määruse (EÜ) nr 1008/2008 muutmine seoses COVID-19 pandeemiaga, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda meetme ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas ELi lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(12) Ettenägematu ja äkiline COVID-19 puhang ning asjakohaste meetmete vastuvõtmiseks nõutav seadusandlik menetlus muutsid selliste meetmete õigeaegse vastuvõtmise võimatuks. Seetõttu peaksid käesoleva määruse sätted hõlmama ka määruse jõustumisele eelnevat ajavahemikku. Võttes arvesse nende sätete sisu, ei riku selline lähenemisviis asjaomaste isikute õiguspäraseid ootusi.

(13) Määrust (EÜ) nr 1008/2008 tuleks seetõttu vastavalt muuta.

(14) Kuna kehtestatavaid meetmeid õigustavad erandlikud asjaolud nõuavad kiiret tegutsemist, peaks käesolev määrus kiireloomulisena jõustuma järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 1008/2008 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 1 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Määrusega reguleeritakse ühenduse lennuettevõtjate tegevuslubade väljaandmist, lennuettevõtjate õigust osutada ühendusesiseseid lennuteenuseid ning ühendusesiseste lennuteenuste hinnakujundust. Samuti sätestatakse selles liidu lennujaamades maapealse teeninduse teenuse osutamise ajutised eeskirjad.“

2) Artiklisse 9 lisatakse järgmised lõiked:

„1a. Lõikes 1 osutatud hindamiste põhjal, mis viiakse läbi 1. märtsist 2020 kuni 31. detsembrini 2020, võib lennutegevusluba väljaandev pädev asutus otsustada enne kõnealuse ajavahemiku lõppu jätta liidu lennuettevõtjale antud lennutegevusluba peatamata või kehtetuks tunnistamata, tingimusel et ohutus on tagatud ning et kõnealuse 12 kuu jooksul on piisav finantsiline ümberkujundamine reaalselt võimalik. Pädev asutus vaatab liidu lennuettevõtja tegevuse üle selle 12-kuulise ajavahemiku lõpus ja otsustab, kas lõike 1 alusel lennutegevusluba peatatakse või tunnistatakse kehtetuks ning antakse välja ajutine lennutegevusluba.

1b. Kui komisjon leiab ühtse Euroopa taeva lennuliiklusvõrgu haldusasutusena tegutseva Eurocontroli avaldatud andmetele tuginedes, et lennuliikluse maht on 2019. aasta vastava perioodiga võrreldes vähenemas ja väheneb tõenäoliselt ka edaspidi, ning leiab parimatele kättesaadavatele teaduslikele andmetele, näiteks Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskuse andmetele tuginedes samuti, et selline olukord on põhjustatud COVID-19 pandeemiast, võtab komisjon kooskõlas artikliga 25a vastu delegeeritud õigusaktid, et käesoleva artikli lõikes 1a osutatud ajavahemiku 1. märtsist 2020 kuni 31. detsembrini 2020 pikendamiseks käesolevat määrust vastavalt muuta.

1c. Komisjon jälgib pidevalt olukorda, kasutades lõikes 1b sätestatud kriteeriume. Komisjon esitab talle kättesaadava teabe põhjal asjakohase kokkuvõtva aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule 15. novembriks 2020. Kui lõikes 1b osutatud kriteeriumid on täidetud, võtab komisjon lõikes 1b sätestatud delegeeritud õigusakti vastu niipea kui võimalik.

1d. Kui see osutub COVID-19 pandeemia pikaajalise mõju tõttu liidu lennutranspordisektorile tungivalt vajalikuks, kohaldatakse käesoleva artikli alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktide suhtes artiklis 25b sätestatud menetlust."

3) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 21a

COVID-19 pandeemiaga seotud erakorralised meetmed

1. Olenemata artiklist 21 võivad liikmesriigid ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. detsembrini 2020 keelduda liiklusõiguste kasutamisest, neid piirata või kehtestada nende suhtes tingimused, kui see on vajalik COVID-19 pandeemiaga tegelemiseks, vajamata selleks komisjoni nõusolekut, millele on osutatud artikli 21 lõikes 1. Selliste meetmete puhul võetakse arvesse proportsionaalsuse ja läbipaistvuse põhimõtet ning nende aluseks on objektiivsed ja mittediskrimineerivad kriteeriumid.

2. Asjaomane liikmesriik teavitab komisjoni ja teisi liikmesriike viivitamata sellistest lõikes 1 osutatud meetmetest ja nende kestusest ning esitab neile asjakohase põhjenduse meetmete vajalikkuse kohta. Kui liikmesriik muudab selliseid meetmeid pärast käesoleva määruse jõustumist, või need peatab või kaotab, teavitab ta sellest komisjoni ja teisi liikmesriike.

3. Komisjon võib mõne teise asjassepuutuva liikmesriigi või teiste asjassepuutuvate liikmesriikide taotluse korral või omal algatusel lõikes 2 osutatud meetmed peatada, kui need ei vasta lõikes 1 osutatud nõuetele või on muul viisil vastuolus liidu õigusega.

4. Kui komisjon leiab parima teaduspõhise teadmuse ning parimate tõendite ja andmete, näiteks Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskuse andmete põhjal, mis kinnitavad COVID-19 pandeemia jätkumist, et liiklusõiguste kasutamise keelamine, piiramine või tingimuste kehtestamine liikmesriikide poolt on tõenäoliselt vajalik ka pärast käesoleva artikli lõikes 1 osutatud ajavahemikku, võtab komisjon kooskõlas artikliga 25a vastu delegeeritud õigusaktid, et osutatud ajavahemiku pikendamiseks käesolevat määrust vastavalt muuta.

5. Komisjon jälgib pidevalt olukorda, kasutades lõikes 4 osutatud kriteeriume. Komisjon esitab talle kättesaadava teabe põhjal asjakohase kokkuvõtva aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule 15. novembriks 2020. Vajaduse korral võtab komisjon niipea kui võimalik vastu lõikes 4 osutatud delegeeritud õigusakti.

6. Kui see osutub COVID-19 pandeemia pikaajalise mõju tõttu liidu lennutranspordisektorile tungivalt vajalikuks, kohaldatakse käesoleva artikli alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktide suhtes artiklis 25b sätestatud menetlust."

4) Lisatakse järgmine peatükk:

„IVa PEATÜKK

MAAPEALSE TEENINDUSE TEENUSE AJUTISED EESKIRJAD

Artikkel 24a

1. Erandina nõukogu direktiivi 96/67/EÜ (*) artikli 11 lõike 1 punktist d võib kuni 31. detsembrini 2022 pikendada sama direktiivi artikli 11 lõikes 1 sätestatud menetluse kohaselt valitud maapealse teeninduse teenuse osutajate lepinguid või lube, mis kaotavad kehtivuse ajavahemikul 28. maist 2020 kuni 31. detsembrini 2021.

2. Erandina direktiivi 96/67/EÜ artikli 11 lõike 1 punktist e võib lennujaama käitaja või liikmesriigi pädev asutus ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. detsembrini 2020 juhul, kui maapealse teeninduse teenuse osutaja lõpetab oma tegevuse enne selle ajavahemiku lõppu, milleks ta välja valiti, valida maapealse teeninduse teenuse osutaja teenuste osutamiseks otse kuni kuueks kuuks või kuni 31. detsembrini 2020, olenevalt sellest, kumb ajavahemik on pikem.

3. Kui komisjon leiab Eurocontroli avaldatud andmetele tuginedes, et lennuliikluse maht on 2019. aasta vastava perioodiga võrreldes jätkuvalt vähenenud ja väheneb tõenäoliselt ka edaspidi, et selline olukord tuleneb COVID-19 pandeemiast ning et selle tulemusel katkeb liidu lennujaamades maapealse teeninduse teenuse osutamine või nende osutajatel tekivad raskused seoses rahastamisele juurdepääsuga, võtab komisjon kooskõlas artikliga 25a vastu delegeeritud õigusaktid, et käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud ajavahemike pikendamiseks käesolevat määrust vastavalt muuta.

4. Komisjon jälgib pidevalt olukorda, kasutades lõikes 3 sätestatud kriteeriume. Komisjon esitab talle kättesaadava teabe põhjal asjakohase kokkuvõtva aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule 15. novembriks 2020. Vajaduse korral võtab komisjon niipea kui võimalik vastu lõikes 3 osutatud delegeeritud õigusakti.

5. Kui see COVID-19 pandeemia pikaajalise mõju tõttu liidu lennutranspordisektorile tungivalt vajalikuks osutub, kohaldatakse käesoleva artikli alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktide suhtes artiklis 25b sätestatud menetlust.

(*) Nõukogu 15. oktoobri 1996. aasta direktiiv 96/67/EÜ juurdepääsu kohta maapealse käitluse turule ühenduse lennujaamades (EÜT L 272, 25.10.1996, lk 36).“

5) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 25a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 9 lõikes 1b, artikli 21a lõikes 4 ja artikli 24a lõikes 3 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile üheks aastaks alates 28. maist 2020.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 9 lõikes 1b, artikli 21a lõikes 4 ja artikli 24a lõikes 3 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.

5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

6. Artikli 9 lõike 1b, artikli 21a lõike 4 ja artikli 24a lõike 3 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 25b

Kiirmenetlus

1. Käesoleva artikli kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub viivitamata ja seda kohaldatakse seni, kuni selle suhtes ei esitata vastuväidet kooskõlas lõikega 2. Delegeeritud õigusakti teatavakstegemisel Euroopa Parlamendile ja nõukogule põhjendatakse kiirmenetluse kasutamist.

2. Nii Euroopa Parlament kui ka nõukogu võivad delegeeritud õigusakti suhtes esitada vastuväiteid artiklis 25a osutatud korras. Sellisel juhul tunnistab komisjon pärast seda, kui Euroopa Parlament või nõukogu teatab oma otsusest esitada vastuväide, õigusakti viivitamata kehtetuks.“

Artikkel 2

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. mai 2020

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
President	*eesistuja*
D.M. SASSOLI	A. METELKO-ZGOMBIĆ

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2020/697,

25. mai 2020,

millega muudetakse määrust (EL) 2017/352, et võimaldada sadama pidajal või pädeval asutusel olla paindlik sadamataristu kasutustasude nõudmisel seoses COVID-19 puhanguga

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 100 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

pärast konsulteerimist Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteega,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ([1])

ning arvestades järgmist:

(1) COVID-19 puhangul on meretransportdisektorile oluline negatiivne mõju. Alates 2020. aasta märtsi algusest on tõsiste tagajärgede mõju meretransporditeenustele ja sadamataristu kasutamisele olnud ulatuslik ja tõenäoliselt jätkub see kogu 2020. aasta jooksul. Sadamataristu kasutustasude nõudmisest loobumine, nende maksmise peatamine, nende vähendamine või maksetähtaja edasilükkamine võib aidata praeguses erandlikus olukorras kaasa laeva käitajate finantsilisele jätkusuutlikkusele.

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/352 ([2]) kohaselt peavad liikmesriigid tagama sadamataristu kasutustasude kehtestamise. Määruses (EL) 2017/352 ei ole sätestatud erandeid tasude nõudmise kohustusest.

([1]) Euroopa Parlamendi 15. mai 2020. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 20. mai 2020. aasta otsus.

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. veebruari 2017. aasta määrus (EL) 2017/352, millega luuakse sadamateenuse osutamise raamistik ja sadamate finantsläbipaistvuse ühised normid (ELT L 57, 3.3.2017, lk 1).

(3) Võttes arvesse COVID-19 puhangu tagajärgede tõsidust, on asjakohane lubada sadama pidajatel või pädevatel asutustel otsustada ajavahemikus 1. märtsist 2020 kuni 31. oktoobrini 2020 tasumisele kuuluvate sadamataristu kasutustasude nõudmisest loobuda, nende maksmine peatada, neid vähendada või nende maksetähtaega edasi lükata. Samas ei tohiks käesoleva määrusega sekkuda liikmesriikide sadamakorraldusse. Selletõttu peaks liikmesriikidele jääma õigus reguleerida selliste otsuste vastuvõtmist sadama pidaja või pädeva asutuse poolt. Selline sadamataristu kasutustasude nõudmisest loobumine, nende maksmise peatamine, nende vähendamine või maksetähtaja edasilükkamine peaks olema läbipaistev, objektiivne ja mittediskrimineeriv.

(4) Olukorra kiireloomulisuse tõttu on asjakohane lubada sadama pidajatel või pädevatel asutustel teha erand määruses (EL) 2017/352 sätestatud kohustusest teavitada sadamataristu kasutajaid kõigist muudatustest sadamataristu kasutustasude laadis või määras vähemalt kaks kuud enne kõnealuste muudatuste jõustumist.

(5) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt määruse (EL) 2017/352 muutmine, et reageerida COVID-19 puhangust tingitud kiireloomulisele olukorrale, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda meetme ulatuse või toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(6) Võttes arvesse COVID-19 puhangu põhjustatud erakorralistest asjaoludest tingitud kiireloomulisust, mis õigustab kavandatud meetmete võtmist, ja täpsemalt selleks, et võtta vajalikud meetmed kiiresti vastu, aidates sellega kaasa laeva käitajate finantsilisele jätkusuutlikkusele, on asjakohane näha ette erand kaheksanädalasest tähtajast, millele on osutatud ELi lepingule, Euroopa Liidu toimimise lepingule ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingule lisatud protokolli nr 1 (riikide parlamentide rolli kohta Euroopa Liidus) artiklis 4.

(7) COVID-19 ettenägematu ja äkiline puhang ning asjakohaste meetmete vastuvõtmiseks vajalikud seadusandlikud menetlused tegid selliste meetmete õigeaegse vastuvõtmise võimatuks. Seetõttu peaksid käesoleva määruse sätted hõlmama ka määruse jõustumisele eelneva perioodi eest tasumisele kuuluvaid sadamataristu kasutustasusid. Võttes arvesse kõnealuste sätete olemust, ei riku selline lähenemisviis asjaomaste isikute õiguspäraseid ootusi.

(8) Määrust (EL) 2017/352 tuleks seetõttu vastavalt muuta.

(9) Käesolev määrus peaks jõustuma võimalikult kiiresti, järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) 2017/352 artiklisse 21 lisatakse järgmine lõige:

„3. Olenemata artikli 13 lõigetest 1, 3 ja 4 võib sadama pidaja või pädev asutus otsustada loobuda sadamataristu kasutustasude nõudmisest või nende maksmise peatada, neid vähendada või lükata nende maksetähtaega edasi kasutustasude puhul, mis kuuluvad tasumisele ajavahemikus 1. märtsist 2020 kuni 31. oktoobrini 2020. Liikmesriigid võivad otsustada, et selliste otsuste puhul võetakse arvesse liikmesriigi õiguses sellisteks juhtudeks ette nähtud nõudeid. Sadamataristu kasutustasude nõudmisest loobumine, nende maksmise peatamine, nende vähendamine või maksetähtaegade edasilükkamine peab olema läbipaistev, objektiivne ja mittediskrimineeriv.

Sadama pidaja või pädev asutus tagab, et sadama kasutajaid ja sadama kasutajate esindajaid või ühendusi teavitatakse vastavalt. Artikli 13 lõikes 5 osutatud kahekuulist tähtaega ei kohaldata.“

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. mai 2020

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*
D. M. SASSOLI	A. METELKO-ZGOMBIĆ

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2020/698,

25. mai 2020,

milles sätestatakse seoses COVID-19 puhanguga ajutised erimeetmed teatavate tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamise või pikendamise ning korraliste kontrollide ja jätkuõppe edasilükkamise kohta teatavates transpordialaste õigusaktide valdkondades

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 91 ja artikli 100 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

pärast konsulteerimist Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteega,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ([1])

ning arvestades järgmist:

(1) COVID-19 puhang ja sellega seotud rahvatervise kriis on liikmesriikide jaoks enneolematu väljakutse ning suur koormus riigi ametiasutuste, liidu kodanike ja ettevõtjate, eeskätt veoettevõtjate jaoks. Rahvatervise kriis on põhjustanud erakorralised asjaolud, mis mõjutavad liikmesriikide pädevate asutuste tavapärast tegevust ja veoettevõtjate tööd seoses eri transpordisektorites täidetavate haldusformaalsustega ning mida ei olnud meetmete vastuvõtmise ajal võimalik ette näha. Erakorralised asjaolud mõjutavad märkimisväärselt erinevaid liidu transpordiõigusega hõlmatud valdkondi.

(2) Eelkõige ei pruugi veoettevõtjatel ja teistel asjaomastel isikutel olla võimalik täita vajalikke formaalsusi või menetlusi, et järgida tunnistuste, litsentside või lubade uuendamise või pikendamisega seotud liidu õiguse teatavaid sätteid, või et võtta muid meetmeid nende kehtivuse säilitamiseks. Liikmesriikide pädevad asutused ei pruugi samadel põhjustel olla võimelised täitma liidu õigusega kehtestatud kohustusi ja tagama, et veoettevõtjate esitatud taotlustega tegeldakse enne kohaldatavate tähtaegade lõppu. Seepärast on vaja võtta meetmeid, et probleemid ületada ning tagada nii õiguskindlus kui ka asjaomaste õigusaktide nõuetekohane toimimine. Selleks tuleks ette näha kohandused, eelkõige seoses teatavate tähtaegadega, ning võimaldada komisjonil lubada liikmesriigi taotluse korral osutatud tähtaegu pikendada.

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2003/59/EÜ ([2]) on sätestatud reisijate- või kaubaveol kasutatavate teatavate maanteesõidukite juhtide alus- ja jätkuõppe suhtes kohaldatavad nõuded. Juhtidel peab olema kutseoskuse tunnistus ja nad peavad tõendama, et nad on läbinud jätkuõppe, omades juhiluba või juhi kutsetunnistust, millele jätkuõppekoolitus on märgitud. Kuna mõnes liikmesriigis 1. veebruariks 2020 alanud COVID-19 puhangu põhjustatud erakorralised asjaolud raskendavad kutseoskuse tunnistuse omajatel läbida jätkuõpet ja jätkuõpppe läbimist tõendava kutseoskuse tunnistuste uuendamist, on autoveo järjepidevuse tagamiseks vaja pikendada

([1]) Euroopa Parlamendi 15. mai 2020. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 20. mai 2020. aasta otsus.

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2003. aasta direktiiv 2003/59/EÜ reisijate- või kaubaveol kasutatavate teatavate maanteesõidukite juhtide alus- ja jätkuõppe kohta ning nõukogu määruse (EMÜ) nr 3820/85 ja nõukogu direktiivi 91/439/EMÜ muutmise ja nõukogu direktiivi 76/914/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 226, 10.9.2003, lk 4).

kutseoskuse tunnistuste kehtivust seitsme kuu võrra pärast nende kehtivusaja lõppu. Meetmed, mida liikmesriigid on sellega seoses direktiivi 2003/59/EÜ artikli 8 lõigete 2 ja 3, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/126/EÜ ([3]) I lisa või direktiivi 2003/59/EÜ II lisa kohaselt enne käesoleva määruse jõustumist võtnud, peaksid jääma kehtima.

(4) Direktiivis 2006/126/EÜ on sätestatud juhilubasid käsitlevad nõuded. Sellega on ette nähtud liikmesriikide poolt liidu juhiloamudeli alusel väljastatud juhilubade vastastikune tunnustamine ning sätestatud juhilubadele esitatavad miinimumnõuded. Eelkõige peab mootorsõidukijuhtidel olema kehtiv juhiluba, mida tuleb uuendada või mõnel juhul vahetada selle halduskehtivuse lõppemisel. Kuna juhilubade uuendamine on mõnes liikmesriigis 1. veebruariks 2020 alanud COVID-19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu raskendatud, on maanteeliikluse järjepidevuse tagamiseks vaja pikendada teatavate juhilubade kehtivust seitsme kuu võrra pärast nende kehtivusaja lõppu.

(5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 165/2014 ([4]) on sätestatud autovedudel kasutatavatele sõidumeerikutele esitatavad nõuded. Ausa konkurentsi ja liiklusohutuse tagamiseks on oluline järgida Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 561/2006 ([5]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2002/15/EÜ ([6]) sätestatud sõidu-, töö- ja puhkeaja nõudeid. Kuna hoolimata raskustest, mis on tekkinud COVID-19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu sõidumeerikute regulaarsel kontrollimisel, on vaja tagada autoveoteenuste osutamise järjepidevus, tuleks määruse (EL) nr 165/2014 artikli 23 lõikes 1 osutatud kontrollid, mis oleks tulnud teha ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020, teha hiljemalt kuue kuu jooksul pärast kuupäeva, mil need oleks tulnud nimetatud artikli kohaselt läbi viia. Samal põhjusel õigustavad COVID-19 puhangu põhjustatud erakorralistest asjaoludest tingitud raskused juhikaartide pikendamisel ja asendamisel seda, et liikmesriikide pädevatele asutustele antakse selleks lisaaega. Sellisel juhul tuleks sõidukijuhtidele anda võimalus ja panna neile kohustus kasutada kasutuskõlblikke alternatiive sõidu-, töö- ja puhkeajaga seotud vajaliku teabe salvestamiseks kuni uue kaardi saamiseni.

(6) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/45/EL ([7]) on sätestatud mootorsõidukite ja nende haagiste tehnoülevaatusele esitatavad nõuded. Korraline tehnoülevaatus on keerukas ülesanne, millega tagatakse, et sõidukeid hoitakse nende kasutamise ajal liiklusele ohutus ja keskkonna seisukohast vastuvõetavas seisukorras. Kuna mõnes liikmesriigis 1. veebruariks 2020 alanud COVID-19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu on keeruline teha korralist tehnoülevaatust, tuleks korralised tehnoülevaatused, mis oleks tulnud teha ajavahemikul 1. veebruarist 2020 kuni 31. augustini 2020, teha hiljem, kuid mitte hiljem kui seitsme kuu jooksul pärast algse tähtaja lõppu, ning tehnoülevaatuse tunnistused peaksid kuni selle hilisema tähtpäevani jääma kehtima.

(7) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 1071/2009 ([8]) on sätestatud ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta. COVID-19 puhang ning sellega seonduv rahvatervise kriis mõjutab tõsiselt sektori finantsolukorda ja mõned veoettevõtjad ei täida enam finantssuutlikkuse nõuet. Kuna rahvatervise kriisi tõttu on tegevus vähenenud, eeldatakse, et kulub tavapärasest kauem aega, enne kui ettevõtjad suudavad tõendada, et nad täidavad finantssuutlikkuse nõuet jälle pidevalt. Seepärast on asjakohane pikendada määruse (EÜ)

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/126/EÜ juhilubade kohta (ELT L 403, 30.12.2006, lk 18).

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. veebruari 2014. aasta määrus (EL) nr 165/2014 autovedudel kasutatavate sõidumeerikute kohta, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 3821/85 autovedudel kasutatavate sõidumeerikute kohta ning muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 561/2006, mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist (ELT L 60, 28.2.2014, lk 1).

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 561/2006, mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist ja millega muudetakse nõukogu määrusi (EMÜ) nr 3821/85 ja (EÜ) nr 2135/98 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 3820/85 (ELT L 102, 11.4.2006, lk 1).

([6]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/15/EÜ autovedude alase liikuva tegevusega hõivatud isikute tööaja korralduse kohta (EÜT L 80, 23.3.2002, lk 35).

([7]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/45/EL, milles käsitletakse mootorsõidukite ja nende haagiste korralist tehnoülevaatust ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2009/40/EÜ (ELT L 127, 29.4.2014, lk 51).

([8]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1071/2009, millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 96/26/EÜ (ELT L 300, 14.11.2009, lk 51).

nr 1071/2009 artikli 13 lõike 1 punktis c selleks otstarbeks kehtestatud maksimaalset tähtaega kuuest kuust kaheteistkümne kuuni nende autoveo-ettevõtjate finantssuutlikkuse hindamiste puhul, mis hõlmavad kogu ajavahemikku 1. märtsist 2020 kuni 30. septembrini 2020 või osa sellest ajavahemikust. Kui selle nõude täitmata jätmine on juba kindlaks tehtud ning pädeva asutuse kehtestatud tähtaeg ei ole veel möödunud, peaks pädeval asutusel olema võimalik pikendada kõnealust tähtaega kokku 12 kuuni.

(8) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustes (EÜ) nr 1072/2009 ([9]) ning (EÜ) nr 1073/2009 ([10]) on sätestatud vastavalt rahvusvahelisele autoveoturule ja rahvusvahelisele bussiteenuste turule juurdepääsu ühiseeskirjad. Kaupade rahvusvahelise autoveo ja bussidega toimuva rahvusvahelise sõitjateveo puhul peab veoettevõtjal olema ühenduse tegevusluba ning kaubavedu teostavatel kolmandate riikide kodanikest juhtidel juhitunnistus. Bussiliiniveoks on samuti vaja luba. Kõnealuseid tegevuslube, juhitunnistusi ja liiniveolube võib uuendada pärast seda, kui on kontrollitud, et asjaomased tingimused on jätkuvalt täidetud. Kuna tegevuslubade ja juhitunnistuste uuendamine on COVID-19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu raskendatud, on maanteetranspordi järjepidevuse tagamiseks vaja pikendada nende kehtivust kuue kuu võrra pärast nende kehtivusaja lõppu.

(9) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2016/798 ([11]) on sätestatud raudteeohutuse nõuded. Võttes arvesse piiranguid ja COVID-19 puhangu ohjeldamisega kaasnevat suuremat töökoormust, on riiklikel ametiasutustel, raudteeveo-ettevõtjatel ja taristuettevõtjatel raskusi ühtsete ohutustunnistuste uuendamisega ning, pidades silmas olemasolevate ohutuslubade eesseisvat kehtivuse lõppemist, selliste lubade väljastamisega järgnevaks ajavahemikuks, nagu seda näevad ette nimetatud direktiivi artiklid 10 ja 12. Seepärast tuleks ühtsete ohutustunnistuste uuendamise tähtaega pikendada kuue kuu võrra ning olemasolevad ühtsed ohutustunnistused peaksid jääma vastavalt kehtima. Sarnaselt tuleks pikendada ohutuslubade kehtivust kuue kuu võrra.

(10) Kooskõlas direktiivi (EL) 2016/798 artikli 33 lõikega 2 on teatavad liikmesriigid pikendanud kõnealuse direktiivi ülevõtmise perioodi. Seetõttu kohaldatakse nendes liikmesriikides jätkuvalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/49/EÜ ([12]) nõudeid. Seega on vaja ette näha ka direktiivi 2004/49/EÜ artiklite 10 ja 11 alusel välja antud ohutustunnistuste ja ohutuslubade uuendamise tähtaegade pikendamine ning selgitada, et asjaomased ohutustunnistused ja ohutusload jäävad vastavalt kehtima.

(11) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2007/59/EÜ ([13]) on sätestatud ühenduse raudteesüsteemis vedureid ja ronge juhtivate vedurijuhtide sertifitseerimise kord. Nimetatud direktiivi artikli 14 lõikes 5 ja artiklis 16 on sätestatud, et vedurijuhiloa kehtivusaeg on kümne aastat ja seda tuleb perioodiliselt kontrollida. Kuna COVID-19 puhangu põhjustatud erakorralised asjaolud raskendavad vedurijuhiloa uuendamist, tuleks selliste lubade kehtivusaega, mis kaotavad kehtivuse ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020, pikendada kuue kuu võrra arvates nende kehtivusaja lõpust. Samuti tuleks vedurijuhtidele anda veel kuus kuud perioodilise kontrolli läbimiseks.

(12) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2012/34/EL ([14]) loodi ühtne Euroopa raudteepiirkond. Nimetatud direktiivi artikli 23 lõike 2 kohaselt võib tegevusluba väljaandev asutus korraldada regulaarse läbivaatamise, et kontrollida, kas raudteeveo-ettevõtja täidab jätkuvalt selle direktiivi III peatükis sätestatud tegevusloaga seotud kohustusi. Nimetatud direktiivi artikli 24 lõike 3 kohaselt võib tegevusluba väljaandev riiklik asutus finantssuutlikkuse nõude täitmata jätmise tõttu tegevusloa peatada või kehtetuks tunnistada ning anda ajutise tegevusloa kuni raudteeveo-ettevõtja ümberkorraldamiseni, kui turvalisus ei ole ohustatud. COVID-19 puhangu

([9]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1072/2009 rahvusvahelisele autoveoturule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta (ELT L 300, 14.11.2009, lk 72).

([10]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1073/2009 rahvusvahelisele bussiteenuste turule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 561/2006 (ELT L 300, 14.11.2009, lk 88).

([11]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/798 raudteeohutuse kohta (ELT L 138, 26.5.2016, lk 102).

([12]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/49/EÜ ühenduse raudteede ohutuse kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 95/18/EÜ raudtee-ettevõtjate litsentseerimise kohta ja direktiivi 2001/14/EÜ raudtee infrastruktuuri läbilaskevõime jaotamise ning raudtee infrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutuse sertifitseerimise kohta (raudteede ohutuse direktiiv) (ELT L 164, 30.4.2004, lk 44).

([13]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta direktiiv 2007/59/EÜ ühenduse raudteesüsteemis vedureid ja ronge juhtivate vedurijuhtide sertifitseerimise kohta (ELT L 315, 3.12.2007, lk 51).

([14]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta direktiiv 2012/34/EL, millega luuakse ühtne Euroopa raudteepiirkond (ELT L 343, 14.12.2012, lk 32).

põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu on tegevusluba väljaandvatel asutustel tõsiseid raskusi olemasolevate tegevuslubade regulaarse läbivaatamise korraldamisel ja uute tegevuslubade väljastamise otsuste tegemisel ajutise tegevusloa kehtivuse lõppemisele järgnevaks ajavahemikuks. Seepärast tuleks kuue kuu võrra pikendada selliste regulaarsete läbivaatamiste tähtaegu, mis nimetatud direktiivi kohaselt oleksid lõppenud ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020. Samuti tuleks kuue kuu võrra pikendada selliste ajutiste tegevuslubade kehtivusaega, mis kaotavad kehtivuse ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020.

(13) Direktiivi 2012/34/EL artikli 25 lõike 2 kohaselt peavad tegevuslube väljaandvad asutused tegema otsused tegevusloa taotluste kohta kolme kuu jooksul pärast kogu asjakohase teabe, eelkõige nimetatud direktiivi III lisas osutatud üksikasjade esitamist. Kuna COVID-19 puhangust tingitud erakorraliste asjaolude tõttu on asjaomaste otsuste vastuvõtmine keeruline, on vaja seda tähtaega kuue kuu võrra pikendada.

(14) Raudteeveo-ettevõtjad, kes olid enne COVID-19 puhangut finantsiliselt stabiilsed, seisavad silmitsi likviidsusprobleemiga, mis võib põhjustada nende tegevusloa peatamise või kehtetuks tunnistamise või selle asendamise ajutise tegevusloaga, ilma et selleks oleks struktuuriline majanduslik vajadus. Direktiivi 2012/34/EL artikli 24 lõike 3 kohaselt ajutise tegevusloa andmine võib saata turule negatiivse signaali raudteeveo-ettevõtjate ellujäämisvõime kohta, mis omakorda süvendaks teisi, muidu ajutisi finantsprobleeme. Seepärast tuleks ette näha, et kui tegevusluba väljaandev asutus ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020 tehtud kontrolli alusel leiab, et raudteeveo-ettevõtja ei täida enam finantssuutlikkuse nõudeid, peaks ta saama enne 31. augustit 2020 otsustada mitte peatada ega kehtetuks tunnistada asjaomase raudteeveo-ettevõtja tegevusluba, tingimusel et turvalisus ei ole ohustatud ning et järgneva kuue kuu jooksul on raudteeveo-ettevõtja piisav finantsiline ümberkujundamine reaalselt võimalik. Pärast 31. augustit 2020 tuleks raudteeveo-ettevõtja suhtes kohaldada nimetatud direktiivi artikli 24 lõikes 1 sätestatud üldnorme.

(15) Nõukogu direktiivis 96/50/EÜ ([15]) on sätestatud laevajuhitunnistuste saamise tingimused kauba- ja reisijateveoks liidu siseveeteedel. 65-aastaseks saamisel peavad laevajuhitunnistuse omanikud läbima korrapärase arstliku läbivaatuse. Pidades silmas COVID-19 puhanguga seoses võetud meetmeid ja eelkõige piiratud juurdepääsu arstlikuks läbivaatuseks vajalikele meditsiiniteenustele, ei pruugi laevajuhitunnistuse omanikel olla võimalik läbida nõutavat arstlikku läbivaatust kõnealuste meetmetega hõlmatud ajavahemiku jooksul. Seetõttu, kui arstliku läbivaatuse tähtaeg oleks lõppenud või lõpeks ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020, tuleks seda tähtaega pikendada iga asjaomase juhtumi puhul kuue kuu võrra. Laevajuhitunnistused peaksid jääma vastavalt kehtima.

(16) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2016/1629 ([16]) on sätestatud siseveelaevade tehnilised nõuded. Nimetatud direktiivi artikliga 10 piiratakse liidu siseveelaevade sõidukõlblikkuse tunnistuste kehtivusaega. Lisaks on direktiivi (EL) 2016/1629 artiklis 28 sätestatud, et direktiivi kohaldamisalasse kuuluvad dokumendid, mille liikmesriikide pädevad asutused on välja andnud enne 6. oktoobrit 2018 vastavalt varem kohaldatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2006/87/EÜ, ([17]) jäävad kehtima kuni oma kehtivusaja lõpuni. COVID-19 puhangu tõttu võetud meetmed võivad tekitada olukorra, kus tehnilise ülevaatuse tegemine ei ole pädevate asutuste jaoks otstarbekas ega mõnikord võimalik, et pikendada asjaomaste tunnistuste kehtivust või direktiivi (EL) 2016/1629 artiklis 28 osutatud dokumentide puhul need asendada. Selleks et võimaldada asjaomaste siseveelaevade käitamist jätkata, on asjakohane pikendada kuue kuu võrra selliste liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste ja direktiivi (EL) 2016/1629 artikli 28 kohaldamisalasse kuuluvate dokumentide kehtivust, mille kehtivusaeg oleks lõppenud või lõpeks ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020.

([15]) Nõukogu 23. juuli 1996. aasta direktiiv 96/50/EÜ siseveeteedel kauba- ja reisijateveo siseriiklike laevajuhitunnistuste saamise tingimuste ühtlustamise kohta ühenduses (EÜT L 235, 17.9.1996, lk 31).

([16]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. septembri 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1629, millega kehtestatakse siseveelaevade tehnilised nõuded, muudetakse direktiivi 2009/100/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2006/87/EÜ (ELT L 252, 16.9.2016, lk 118).

([17]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/87/EÜ, millega kehtestatakse siseveelaevade tehnilised nõuded ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 82/714/EMÜ (ELT L 389, 30.12.2006, lk 1).

(17) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 725/2004 ([18]) on sätestatud laevade ja sadamarajatiste turvalisuse tugevdamise nõuded. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2005/65/EÜ ([19]) on sätestatud meetmed sadamate turvalisuse tugevdamise kohta turvalisust ohustavate vahejuhtumite korral. Direktiiviga tagatakse ka, et sadamate tugevdatud turvalisus toetab määruse (EÜ) nr 725/2004 kohaselt võetud turvameetmeid. Jätkuv rahvatervise kriis raskendab liikmesriikide ametiasutustel selliste meresõidu turvalisuse kontrollide ja ülevaatuste tegemist, mis on vajalikud teatavate dokumentide uuendamiseks meresõidu turvalisuse valdkonnas. Seepärast on vaja pikendada kõnealuste õigusaktidega nõutavate turvalisuse hindamiste ja turvaplaanide läbivaatamise tähtaegu mõistliku aja võrra, et võimaldada liikmesriikidele ja laevandussektorile paindlik ja pragmaatiline lähenemisviis ning hoida olulised tarneahelad avatuna, ohustamata seejuures turvalisust. Paindlikkust tuleks võimaldada ka meresõidu turvaõppuste ja -harjutuste puhul, mida meresõidu turvalisust käsitlevate liidu õigusaktide kohaselt tuleb läbi viia teatava aja jooksul.

(18) Kui liikmesriik leiab, et õigusnorme, mille suhtes on käesolevas määruses sätestatud erandid ning mis on muu hulgas seotud tunnistuste, litsentside või lubade uuendamise või pikendamisega, on tõenäoliselt pärast käesolevas määruses sätestatud tähtaegu praktiliselt võimatu kohaldada meetmete tõttu, mida liikmesriik on COVID-19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võtnud, peaks komisjonil olema õigus anda asjaomase liikmesriigi taotluse korral kõnealusele liikmesriigile luba käesolevas määruses kindlaks määratud ajavahemike täiendavaks pikendamiseks olenevalt olukorrast. Õiguskindluse tagamiseks ning samal ajal kindlustades, et transpordi ohutus ja turvalisus ei ole ohus, peaks selline pikendamine piirduma sellega, mis on vajalik, et kajastada ajavahemikku, mille jooksul formaalsuste, menetluste, kontrollide ja koolituste läbiviimine võib jääda praktiliselt võimatuks, ning mis mingil juhul ei tohiks olla pikem kui kuus kuud.

(19) COVID-19 puhang on mõjutanud kogu liitu, kuid mitte igal pool ühtmoodi. Puhang on liikmesriike mõjutanud erineval määral ja eri perioodidel. Võttes arvesse, et erandid tavaolukorras kohaldatavatest õigusnormidest peaksid piirduma vajalikuga, peaks liikmesriikidel olema direktiivi 2006/126/EÜ, määruse (EL) nr 165/2014, direktiivi 2014/45/EL, määruse (EÜ) nr 1072/2009, määruse (EÜ) nr 1073/2009 ja direktiivi 2007/59/EÜ puhul võimalik jätkata nimetatud õigusaktide kohaldamist ilma käesolevas määruses sätestatud erandeid kohaldamata, kui nimetatud õigusaktide kohaldamine on praktiliselt võimalik. Sama tuleks kohaldada juhul, kui liikmesriik on võtnud tekkinud raskuste leevendamiseks vastu asjakohased riigisisesed meetmed. Sellist võimalust kasutavad liikmesriigid ei tohiks siiski takistada ühelgi ettevõtjal või isikul tugineda käesolevas määruses sätestatud erandile, mida kohaldatakse mõnes teises liikmesriigis, ning nad peaksid eelkõige tunnustama mis tahes tunnistust, litsentsi või luba, mille kehtivust on pikendatud käesoleva määrusega.

(20) Kuna käesoleva määruse eesmärke, nimelt pikendada liidu õiguses sätestatud tähtaegu tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamiseks ning lükata edasi korralised kontrollid ja jätkuõpe erakorraliste asjaolude tõttu, mille COVID-19 puhang on maantee-, raudtee- ja siseveetranspordi ning meresõidu turvalisuse valdkonnas põhjustanud, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid kavandatud meetme mõju ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(21) Võttes arvesse COVID-19 puhangu põhjustatud erakorralistest asjaoludest tulenevat kiireloomulisust, on peetud asjakohaseks teha erand Euroopa Liidu lepingule, Euroopa Liidu toimimise lepingule ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingule lisatud protokolli nr 1 (riikide parlamentide rolli kohta Euroopa Liidus) artiklis 4 osutatud kaheksa nädala pikkusest ajavahemikust.

([18]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 725/2004 laevade ja sadamarajatiste turvalisuse tugevdamise kohta (ELT L 129, 29.4.2004, lk 6).

([19]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiiv 2005/65/EÜ sadamate turvalisuse tugevdamise kohta (ELT L 310, 25.11.2005, lk 28).

(22) Kuna COVID-19 puhang oli ettenägematu ja äkiline, oli asjakohaste meetmete õigeaegne vastuvõtmine võimatu. Seetõttu peaksid käesoleva määruse sätted hõlmama ka määruse jõustumisele eelnevat ajavahemikku. Võttes arvesse nende sätete sisu, ei riku selline lähenemisviis asjaomaste isikute õiguspäraseid ootusi.

(23) Võttes arvesse tungivat vajadust tegeleda viivitamata COVID-19 puhangust põhjustatud asjaoludega maantee-, raudtee- ja siseveetranspordi ning meresõidu turvalisuse valdkonnas, andes samal ajal liikmesriikidele mõistliku aja komisjoni teavitamiseks, kui nad otsustavad mitte kohaldada mõnda käesolevas määruses sätestatud erandit, peaks käesolev määrus pakilisuse tõttu jõustuma järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas,* et õiguskindlusetust tekitav olukord, mis mõjutab transpordisektoris paljusid ametiasutusi ja ettevõtjaid, eriti kui asjaomased tähtajad on juba möödunud, jääks võimalikult lühikeseks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesolevas määruses sätestatakse ajutised erimeetmed, mida kohaldatakse teatavate tunnistuste, litsentside ja lubade uuendamise ja kehtivuse pikendamise ning korraliste kontrollide ja jätkuõppe edasilükkamise suhtes erakorraliste asjaolude tõttu, mille COVID-19 puhang on maantee-, raudtee- ja siseveetranspordi ning meresõidu turvalisuse valdkonnas põhjustanud.

Artikkel 2

Direktiivis 2003/59/EÜ sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi 2003/59/EÜ artikli 8 lõigetest 2 ja 3, pikenevad või loetakse pikendatuks seitsme kuu võrra kõik tähtajad, mis on ette nähtud kutseoskuse tunnistuse omanikele jätkuõppe läbimiseks ning mis osutatud sätete kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. veebruarist 2020 kuni 31. augustini 2020. Kutseoskuse tunnistused jäävad vastavalt kehtima.

2. Direktiivi 2006/126/EÜ I lisas esitatud sellise liidu ühtlustatud koodi „95“ märke kehtivus, mille pädevad asutused on teinud direktiivi 2003/59/EÜ artikli 10 lõikes 1 osutatud juhiloale või juhi kutsetunnistusele sama artikli lõikes 1 osutatud kutsetunnistuse alusel, pikeneb seitsme kuu võrra alates igale sellisele juhiloale või juhi kutsetunnistusele märgitud kuupäevast.

3. Direktiivi 2003/59/EÜ II lisas osutatud juhi kutsetunnistuse kehtivusaeg, mis oleks lõppenud või lõpeks ajavahemikul 1. veebruarist 2020 kuni 31. augustini 2020, pikeneb või loetakse pikendatuks seitsme kuu võrra alates igale sellisele kutsetunnistusele märgitud halduskehtivuse lõppemise kuupäevast.

4. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud piiriülest tegevust, jäävad meetmed, mida liikmesriigid on alates 1. veebruarist 2020 kuni 28. maini 2020 käesoleva artikli lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud direktiivide 2003/59/EÜ ja 2006/126/EÜ sätete kohaselt võtnud, kehtima.

5. Kui liikmesriik leiab, et jätkuõppe läbimine või seda tõendava tunnistuse väljaandmine, liidu ühtlustatud koodi „95“ märkimine või juhi kutsetunnistuste uuendamine on tõenäoliselt pärast 31. augustit 2020 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID-19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks olenevalt olukorrast. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. veebruarist 2020 kuni 31. augustini 2020 või lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud seitsmekuulisi perioode, olenevalt olukorrast, või mõlemaid. Taotlus tuleb esitada komisjonile 1. augustiks 2020.

6. Kui komisjon leiab lõike 5 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et nimetatud lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud tähtaegu, nagu iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul kõnealuse jätkuõppe läbimine või seda tõendava tunnistuse väljaandmine, liidu ühtlustatud koodi „95“ märkimine või juhi kutsetunnistuste uuendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 3

Direktiivis 2006/126/EÜ sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi 2006/126/EÜ artiklist 7 ja I lisa punkti 3 alapunktist d, pikeneb või loetakse pikendatuks seitsme kuu võrra alates juhiloas nimetatud kuupäevast selliste juhilubade kehtivus, mis osutatud sätete kohaselt oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. veebruarist 2020 kuni 31. augustini 2020.

2. Kui liikmesriik leiab, et juhilubade uuendamine on tõenäoliselt pärast 31. augustit 2020 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID-19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõikes 1 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. veebruarist 2020 kuni 31. augustini 2020 või seitsmekuulist perioodi või mõlemat. Taotlus tuleb esitada komisjonile 1. augustiks 2020.

3. Kui komisjon leiab lõike 2 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et nimetatud lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada lõikes 1 sätestatud perioode, nagu iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul juhilubade uuendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

4. Kui liikmesriigil ei ole COVID-19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. veebruarist 2020 kuni 31. augustini 2020 juhilubade uuendamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riigisiseseid meetmeid raskuste leevendamiseks, võib ta alles pärast komisjoni teavitamist otsustada lõiget 1 mitte kohaldada. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõiget 1, nagu see on ette nähtud esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõikes 1 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 4

Määruses (EL) nr 165/2014 sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata määruse (EL) nr 165/2014 artiklist 23, tuleb nimetatud artikli lõikes 1 sätestatud sõidumeerikute regulaarne kontroll, mis oleks vastavalt nimetatud lõikele tulnud või tuleks teha ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020, teha hiljemalt kuue kuu jooksul pärast kuupäeva, mil see oleks tulnud teha osutatud artikli kohaselt.

2. Olenemata määruse (EL) nr 165/2014 artiklist 28, kui juht taotleb juhikaardi pikendamist vastavalt kõnealuse artikli lõikele 1 ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020, väljastavad liikmesriigi pädevad asutused uue juhikaardi hiljemalt kahe kuu jooksul pärast taotluse kättesaamist. Kuni kaarte väljastavad asutused on väljastanud juhile uue juhikaardi, kohaldatakse juhi suhtes kõnealuse määruse artikli 35 lõiget 2 mutatis mutandis, kui juht suudab tõendada, et taotlus juhikaardi pikendamiseks esitati vastavalt nimetatud määruse artikli 28 lõikele 1.

3. Olenemata määruse (EL) nr 165/2014 artikli 29 lõikest 4, kui juht taotleb juhikaardi asendamist vastavalt kõnealuse artikli lõikele 4 ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020, väljastavad liikmesriikide pädevad asutused asenduskaardi hiljemalt kahe kuu jooksul pärast taotluse kättesaamist. Olenemata määruse (EL) nr 165/2014 artikli 29 lõikest 5 võib juht jätkata juhtimist, kuni juhikaarte väljastavad asutused on väljastanud juhile asenduskaardi, kui juht suudab tõendada, et on tagastanud juhikaardi kahjustatuse või kasutamisel tekkinud tõrke tõttu pädevale asutusele ja on taotlenud selle asendamist.

4. Kui liikmesriik leiab, et määrusega (EL) nr 165/2014 nõutud sõidumeerikute regulaarne kontroll, juhikaartide pikendamine või asendamine on tõenäoliselt pärast 31. augustit 2020 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID-19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks olenevalt olukorrast. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020 või uue juhikaardi väljastamiseks kohaldatavaid tähtaegu või mõlemaid. Taotlus tuleb esitada komisjonile 1. augustiks 2020.

5. Kui komisjon leiab lõike 4 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et nimetatud lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud tähtaegu, nagu iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul sõidumeerikute regulaarne kontroll, juhikaartide uuendamine või asendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

6. Kui liikmesriigil ei ole COVID-19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020 sõidumeerikute regulaarse kontrolli, juhikaartide pikendamise või asendamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riigisiseseid meetmeid raskuste leevendamiseks, võib liikmesriik alles pärast komisjoni teavitamist otsustada lõikeid 1, 2 ja 3 mitte kohaldada. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõikeid 1, 2 ja 3, nagu see on ette nähtud esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 5

Direktiivis 2014/45/EL sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi 2014/45/EL artikli 5 lõikest 1 ja artikli 10 lõikest 1 ning II lisa punktist 8, pikenevad või loetakse pikendatuks seitsme kuu võrra selliste tehnoülevaatuste tähtajad, mis oleks tulnud või tuleks osutatud sätete kohaselt teha ajavahemikul 1. veebruarist 2020 kuni 31. augustini 2020.

2. Olenemata direktiivi 2014/45/EL artiklist 8 ja II lisa punktist 8, pikeneb või loetakse pikendatuks seitsme kuu võrra selliste tehnoülevaatuse kontrollkaartide kehtivus, mis kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. veebruarist 2020 kuni 31. augustini 2020.

3. Kui liikmesriik leiab, et tehnoülevaatuse tegemine või ülevaatustõendi väljastamine on tõenäoliselt pärast 31. augustit 2020 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID-19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks olenevalt olukorrast. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. veebruarist 2020 kuni 31. augustini 2020 või seitsmekuulisi tähtaegu või mõlemaid. Taotlus tuleb esitada komisjonile 1. augustiks 2020.

4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et nimetatud lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegu, nagu iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul tehnoülevaatuse tegemine või ülevaatustõendi väljastamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Kui liikmesriigil ei ole COVID-19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. veebruarist 2020 kuni 31. augustini 2020 tehnoülevaatuste tegemise või ülevaatustõendite väljastamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riigisiseseid meetmeid raskuste leevendamiseks, võib liikmesriik alles pärast komisjoni teavitamist otsustada lõikeid 1 ja 2 mitte kohaldada. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõikeid 1 ja 2, nagu see on ette nähtud esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõigetes 1 ja 2 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 6

Määruses (EÜ) nr 1071/2009 sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata määruse (EÜ) nr 1071/2009 artikli 13 lõike 1 punktist c, ei tohi juhul, kui pädev asutus teeb eelarveaastate kohta, mis hõlmavad täielikult või osaliselt ajavahemikku 1. märtsist 2020 kuni 30. septembrini 2020, nimetatud määruse artikli 7 lõigetes 1 ja 2 osutatud raamatupidamise aastaaruannete ja tõendite alusel kindlaks, et autoveo-ettevõtja ei täida nimetatud määruse artikli 3 lõike 1 punktis c sätestatud finantssuutlikkuse nõuet, sama määruse artikli 13 lõike 1 punkti c kohaldamisel pädeva asutuse poolt sellel ajavahemikul kehtestatud tähtaeg ületada 12 kuud.

2. Olenemata määruse (EÜ) nr 1071/2009 artikli 13 lõike 1 punktist c, võib pädev asutus juhul, kui ta on kindlaks teinud, et autoveo-ettevõtja ei täida enne 28. maid 2020 nimetatud määruse artikli 13 lõike 1 punktis c sätestatud finantssuutlikkuse nõuet, ja on määranud autoveo-ettevõtjale selle olukorra parandamiseks tähtaja, kõnealust tähtaega pikendada, tingimusel et see tähtaeg ei ole 28. maiks 2020 möödunud. Selliselt pikendatud tähtaeg ei või olla pikem kui 12 kuud.

Artikkel 7

Määruses (EÜ) nr 1072/2009 sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata määruse (EÜ) nr 1072/2009 artikli 4 lõikest 2, pikeneb või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra selliste ühenduse tegevuslubade kehtivus, mis oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020. Kinnitatud ärakirjad jäävad vastavalt kehtima.

2. Olenemata määruse (EÜ) nr 1072/2009 artikli 5 lõikest 7, pikeneb või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra selliste juhitunnistuste kehtivus, mis oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020.

3. Kui liikmesriik leiab, et ühenduse tegevusloa või juhitunnistuse pikendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu pärast 31. augustit 2020 liikmesriigis COVID-19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks olenevalt olukorrast. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020 või kuuekuulist perioodi või mõlemaid. Taotlus tuleb esitada komisjonile 1. augustiks 2020.

4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et nimetatud lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegu, nagu iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul ühenduse tegevuslubade või juhitunnistuste uuendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Kui liikmesriigil ei ole COVID-19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020 ühenduse tegevuslubade või juhitunnistuste uuendamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riigisiseseid meetmeid raskuste leevendamiseks, võib ta alles pärast komisjoni teavitamist otsustada lõikeid 1 ja 2 mitte kohaldada. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõikeid 1 ja 2, nagu see on ette nähtud esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõigetes 1 ja 2 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 8

Määruses (EÜ) nr 1073/2009 sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata määruse (EÜ) nr 1073/2009 artikli 4 lõikest 4, pikeneb või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra selliste ühenduse tegevuslubade kehtivus, mis oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020. Tõestatud koopiad jäävad vastavalt kehtima.

2. Olenemata määruse (EÜ) nr 1073/2009 artikli 8 lõikest 3, teeb lubade andmisega tegelev asutus otsused vedajate poolt ajavahemikul 12. detsembrist 2019 kuni 31. augustini 2020 esitatud liiniveoloataotluste kohta kuue kuu jooksul taotluse esitamise kuupäevast. Olenemata määruse (EÜ) nr 1073/2009 artikli 8 lõikest 2 teatavad nende liikmesriikide pädevad asutused, kelle nõusolekut on nimetatud artikli lõike 1 kohaselt küsitud, lubade andmisega tegelevale asutusele oma otsusest taotluse kohta kolme kuu jooksul. Kui lubade andmisega tegelev asutus ei ole vastust kolme kuu jooksul saanud, loetakse, et konsulteeritud asutused on andnud oma nõusoleku ja lubade andmisega tegelev asutus võib loa anda. Liikmesriikide puhul, kelle nõusolekut küsiti, kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1073/2009 artikli 8 lõike 2 kohast tähtaja pikendamist kolme kuuni taotluste suhtes, mis on saadud pärast 27. märtsi 2020.

3. Kui liikmesriik leiab, et ühenduse tegevuslubade uuendamine on tõenäoliselt pärast 31. augustit 2020 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID-19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõikes 1 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikke 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020 või 12. detsembrist 2019 kuni 31. augustini 2020 või kuuekuulist perioodi või nende kombinatsiooni. Taotlus tuleb esitada komisjonile 1. augustiks 2020.

4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et nimetatud lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada lõikes 1 sätestatud tähtaegu, nagu iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul ühenduse lubade uuendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Kui liikmesriigil ei ole COVID-19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020 ühenduse tegevuslubade uuendamise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riigisiseseid meetmeid raskuste leevendamiseks, võib ta pärast komisjoni teavitamist otsustada lõiget 1 mitte kohaldada. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõiget 1, nagu see on ette nähtud esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõikes 1 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 9

Direktiivis (EL) 2016/798 sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi (EL) 2016/798 artikli 10 lõikest 13, pikenevad või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra sellised ühtsete ohutustunnistuste uuendamise tähtajad, mis oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020. Asjaomane ühtne ohutustunnistus jääb vastavalt kehtima.

2. Olenemata direktiivi (EL) 2016/798 artikli 12 lõikest 2, pikeneb või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra selliste ohutuslubade kehtivus, mis osutatud sätte kohaselt oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020.

3. Kui liikmesriik leiab, et direktiivi (EL) 2016/798 artikli 10 lõike 8 kohaselt välja antud ühtsete ohutustunnistuste uuendamine või ohutuslubade kehtivusaja pikendamine on tõenäoliselt pärast 31. augustit 2020 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID-19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud ajavahemikku 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020 või kuuekuulisi perioode või mõlemaid. Taotlus tuleb esitada komisjonile 1. augustiks 2020.

4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et nimetatud lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegu, nagu iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul ühtsete ohutustunnistuste uuendamine või ohutuslubade kehtivusaja pikendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 10

Direktiivis 2004/49/EÜ sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi 2004/49/EÜ artikli 10 lõikest 5, pikenevad või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra sellised ohutustunnistuste uuendamise tähtajad, mis oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020. Asjaomane ohutustunnistus jääb vastavalt kehtima.

2. Olenemata direktiivi 2004/49/EÜ artikli 11 lõikest 2, pikenevad või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra sellised ohutuslubade uuendamise tähtajad, mis oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020. Asjaomane ohutusluba jääb vastavalt kehtima.

3. Kui liikmesriik leiab, et ohutustunnistuste või ohutuslubade uuendamine on tõenäoliselt pärast 31. augustit 2020 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID-19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud ajavahemikku 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020 või kuuekuulisi perioode või mõlemaid. Taotlus tuleb esitada komisjonile 1. augustiks 2020.

4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et nimetatud lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegu, nagu iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul ohutustunnistuste või ohutuslubade uuendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 11

Direktiivis 2007/59/EÜ sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi 2007/59/EÜ artikli 14 lõikest 5, pikeneb või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra alates loa kehtivusaja lõppemisest selliste vedurijuhilubade kehtivus, mis oleksid kaotanud või kaotavad kehtivuse ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020.

2. Olenemata direktiivi 2007/59/EÜ artiklist 16 ning II ja VII lisast, pikenevad või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra kõik sellised perioodilise kontrolli tegemise tähtajad, mis osutatud sätete kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020. Sama direktiivi artiklis 14 osutatud vedurijuhiload ja artiklis 15 osutatud sertifikaadid jäävad vastavalt kehtima.

3. Kui liikmesriik leiab, et vedurijuhilubade uuendamine või perioodiliste kontrollide tegemine on tõenäoliselt pärast 31. augustit 2020 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID-19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks olenevalt olukorrast. Taotlus võib käsitleda vastavalt ajavahemikku 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020 või kuuekuulisi perioode või mõlemaid. Taotlus tuleb esitada komisjonile 1. augustiks 2020.

4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et nimetatud lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegu, nagu iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul vedurijuhilubade uuendamine või perioodiliste kontrollide tegemine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Kui liikmesriigil ei ole COVID-19 puhangu põhjustatud erakorraliste asjaolude tõttu tekkinud ega ka tõenäoliselt ei teki raskusi, mis muudaksid ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020 litsentside uuendamise või korraliste kontrollide tegemise praktiliselt võimatuks, või kui liikmesriik on võtnud asjakohaseid riigisiseseid meetmeid raskuste leevendamiseks, võib ta alles pärast komisjoni teavitamist otsustada lõikeid 1 ja 2 mitte kohaldada. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike ja avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teatise.

Liikmesriik, kes on otsustanud mitte kohaldada lõikeid 1 ja 2, nagu see on ette nähtud esimeses lõigus, ei tohi takistada ühegi sellise ettevõtja või isiku piiriülest tegevust, kes on tuginenud lõigetes 1 ja 2 sätestatud erandile, mida kohaldatakse teises liikmesriigis.

Artikkel 12

Direktiivis 2012/34/EL sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Kui tegevusluba väljaandev asutus on näinud ette regulaarse läbivaatamise, siis olenemata direktiivi 2012/34/EL artikli 23 lõikest 2 pikenevad või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra kõik sellised regulaarse läbivaatamise tähtajad, mis kõnealuste sätete kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020.

2. Olenemata direktiivi 2012/34/EL artikli 24 lõikest 3, pikeneb või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra alates igale ajutisele loale märgitud kehtivusaja lõppemisest selliste ajutiste tegevuslubade kehtivus, mis oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020.

3. Olenemata direktiivi 2012/34/EL artikli 25 lõikest 2, teeb tegevusluba väljaandev asutus otsuse loataotluste kohta, mis on esitatud ajavahemikul 12. jaanuarist 2020 kuni 31. augustini 2020, hiljemalt üheksa kuu jooksul kogu asjakohase teabe, eelkõige sama direktiivi III lisas osutatud andmete esitamist.

4. Kui liikmesriik leiab, et regulaarse läbivaatamise tegemine või tegevusloa peatamise lõpetamine või uue tegevusloa väljaandmine juhul, kui tegevusluba on varem tunnistatud kehtetuks, on tõenäoliselt pärast 31. augustit 2020 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID-19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse olenevalt olukorast lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020 või kuuekuulist perioodi või mõlemat. Taotlus tuleb esitada komisjonile 1. augustiks 2020.

5. Kui komisjon leiab lõike 4 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et nimetatud lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada lõikes 1 sätestatud tähtaegu, nagu iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul tegevusloa peatamise lõpetamine või uue tegevusloa väljaandmine juhul, kui tegevusluba on varem tunnistatud kehtetuks, on tõenäoliselt praktiliselt võimatu, ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 13

Raudteeveo-ettevõtjate tegevuslubade käsitlemine direktiivi 2012/34/EL alusel finantssuutlikkuse nõudele mittevastavuse korral

Olenemata direktiivi 2012/34/EL artikli 24 lõikest 1, kui tegevusluba väljaandev asutus leiab kõnealuses sättes osutatud ja ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020 tehtud kontrolli põhjal, et raudteeveo-ettevõtja ei täida enam sama direktiivi artiklis 20 osutatud finantssuutlikkuse nõudeid, võib ta enne 31. augustit 2020 otsustada asjaomase raudteeveo-ettevõtja tegevusluba mitte peatada või kehtetuks tunnistada, tingimusel et turvalisus ei ole ohustatud ning tingimusel, et järgneva kuue kuu jooksul on raudteeveo-ettevõtja piisav finantsiline ümberkujundamine reaalselt võimalik.

Artikkel 14

Direktiivis 96/50/EÜ sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi 96/50/EÜ artikli 6 lõikest 2, pikenevad või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra sellised arstliku läbivaatuse tähtajad, mis osutatud sätte kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020. Selle isiku laevajuhitunnistus, kes on kohustatud läbima arstliku läbivaatuse vastavalt sama direktiivi artikli 6 lõikele 2, jääb vastavalt kehtima.

2. Kui liikmesriik leiab, et arstliku läbivaatuse läbimine on tõenäoliselt pärast 31. augustit 2020 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID-19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõikes 1 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks. Taotlus võib käsitleda lõikes 1 sätestatud ajavahemikku 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020 või kuuekuulist perioodi või mõlemat. Taotlus tuleb esitada komisjonile 1. augustiks 2020.

3. Kui komisjon leiab lõike 2 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et nimetatud lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada lõikes 1 sätestatud tähtaegu, nagu iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul arstliku läbivaatuse tegemine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu ning mis ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 15

Direktiivis (EL) 2016/1629 sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi (EL) 2016/1629 artiklist 10, pikeneb või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra selliste liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste kehtivus, mis oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020.

2. Olenemata direktiivi (EL) 2016/1629 artiklist 28, pikeneb või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra selliste dokumentide kehtivus, mis kuuluvad kõnealuse direktiivi kohaldamisalasse ja mille liikmesriikide pädevad asutused on direktiivi 2006/87/EÜ alusel välja andnud enne 6. oktoobrit 2018 ning mis osutatud sätte kohaselt oleksid kaotanud või kaotaksid kehtivuse ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020.

3. Kui liikmesriik leiab, et liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuse või lõikes 2 osutatud dokumentide uuendamine on tõenäoliselt pärast 31. augustit 2020 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID-19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks olenevalt olukorrast. Taotlus võib käsitleda vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud ajavahemikku 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020 või kuuekuulisi perioode või mõlemaid. Taotlus tuleb esitada komisjonile 1. augustiks 2020.

4. Kui komisjon leiab lõike 3 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et nimetatud lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegu, nagu iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine piirdub ajavahemikuga, mille jooksul liidu siseveelaeva sõidukõlblikkuse tunnistuste või lõikes 2 osutatud dokumentide uuendamine on tõenäoliselt praktiliselt võimatuks ning mis mingil juhul ei tohi olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 16

Määruses (EÜ) nr 725/2004 sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata määruse (EÜ) nr 725/2004 artikli 3 lõikest 6, pikenevad või loetakse pikendatuks kuni 30. novembrini 2020 sadamarajatise turvalisuse perioodilise ülevaatuse tähtajad, mis osutatud sätte kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020.

2. Erandina määruse (EÜ) nr 725/2004 III lisa B osa punktist 13.6, kui 2020. aastal ei olnud või ei ole õppusi võimalik läbi viia samas punktis täpsustatud ajavahemike järel, tuleb 2020. aastal õppusi korraldada vähemalt kaks korda, maksimumintervalliga kuus kuud.

3. Olenemata määruse (EÜ) nr 725/2004 III lisa B osa punktidest 13.7 ja 18.6, pikenevad või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra, kuid mitte kauem kui 31. detsembrini 2020, kõik sellised 18-kuulised tähtajad eri tüüpi harjutuste läbiviimiseks, mis nende sätete kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020.

4. Määruse (EÜ) nr 725/2004 III lisa B osa punktides 13.7 ja 18.6 esitatud nõuete kohaldamisel, mille kohaselt tuleb eri tüüpi harjutused läbi viia vähemalt kord igal kalendriaastal, loetakse vastavalt käesoleva artikli lõikele 5 välja antud loaga hõlmatud ajavahemikul 2021. aastal tehtud õppused läbiviiduks ka 2020. aastal.

5. Kui liikmesriik leiab, et sadamarajatise turvalisuse hindamine või määruse (EÜ) nr 725/2004 III lisa B osa punktides 13.7 ja 18.6 osutatud eri tüüpi õppuste läbiviimine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu pärast 31. augustit 2020 liikmesriigis COVID-19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1 ja 3 sätestatud ajavahemike ja tähtaegade pikendamise lubamiseks olenevalt olukorrast. Taotlus võib käsitleda lõigetes 1 ja 3 sätestatud ajavahemikku 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020, tähtaega või kuuekuulisi perioode või nende mis tahes kombinatsiooni. Taotlus tuleb esitada komisjonile 1. augustiks 2020.

6. Kui komisjon leiab lõike 5 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et nimetatud lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 3 sätestatud ajavahemikke ja tähtaegu, nagu iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul sadamarajatise turvalisuse hindamine või eri tüüpi harjutuste läbiviimine on tõenäoliselt praktiliselt võimatu ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 17

Direktiivis 2005/65/EÜ sätestatud tähtaegade pikendamine

1. Olenemata direktiivi 2005/65/EÜ artiklist 10, pikenevad või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra, kuid mitte kauem kui 30. novembrini 2020, kõik sellised sadamate turvalisuse hindamiste ja sadamate turvalisuse plaanide läbivaatamise tähtajad, mis osutatud artikli kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020.

2. Olenemata direktiivi 2005/65/EÜ artikli 7 lõikest 7 ja III lisast, pikenevad või loetakse pikendatuks kuue kuu võrra, kuid mitte kauem kui 30. novembrini 2020, kõik sellised 18-kuulised tähtajad õppuste läbiviimiseks, mis osutatud lisa kohaselt oleksid lõppenud või lõpeksid ajavahemikul 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020.

3. Direktiivi 2005/65/EÜ III lisas sätestatud nõude kohaldamisel, mille kohaselt tuleb vähemalt kord igal kalendriaastal korraldada õppusi, loetakse vastavalt käesoleva artikli lõikele 4 välja antud loaga hõlmatud ajavahemikul 2021. aastal läbi viidud õppused läbiviiduks ka 2020. aastal.

4. Kui liikmesriik leiab, et sadama turvalisuse hindamiste või sadama turvalisuse plaanide läbivaatamine või õppuste läbiviimine on tõenäoliselt pärast 31. augustit 2020 praktiliselt võimatu liikmesriigis COVID-19 leviku tõkestamiseks või piiramiseks võetud meetmete tõttu, võib ta esitada põhjendatud taotluse lõigetes 1 ja 2 sätestatud tähtaegade pikendamise lubamiseks olenevalt olukorrast. Taotlus võib käsitleda ajavahemikku 1. märtsist 2020 kuni 31. augustini 2020, tähtaegu või vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud kuuekuulisi perioode või mis tahes nende kombinatsioone. Taotlus tuleb esitada komisjonile 1. augustiks 2020.

5. Kui komisjon leiab lõike 4 kohaselt esitatud taotluse põhjal, et nimetatud lõikes sätestatud nõuded on täidetud, võtab ta vastu otsuse, millega lubatakse asjaomasel liikmesriigil pikendada vastavalt lõigetes 1 ja 2 sätestatud perioode ja tähtaegu, nagu iga juhtumi puhul põhjendatud. Pikendamine peab piirduma ajavahemikuga, mille jooksul sadama turvalisuse hindamiste või sadamate turvalisuse plaanide läbivaatamine või õppuste läbiviimine võib jääda praktiliselt võimatuks ning see ei tohi mingil juhul olla pikem kui kuus kuud.

Komisjon avaldab oma otsuse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 18

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 4. juunist 2020.

Artikli 3 lõiget 4, artikli 4 lõiget 6, artikli 5 lõiget 5, artikli 7 lõiget 5, artikli 8 lõiget 5 ja artikli 11 lõiget 5 kohaldatakse alates 28. maist 2020.

Käesoleva artikli esimene, teine ja kolmas lõik ei mõjuta artiklites 2–17 sätestatud tagasiulatuva jõu kohaldamist.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. mai 2020

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*
D. M. SASSOLI	A. METELKO-ZGOMBIĆ

NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2020/699,

25. mai 2020,

mis käsitleb Euroopa äriühingu (SE) ja Euroopa ühistu (SCE) üldkoosolekuga seotud ajutisi meetmeid

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 352,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi nõusolekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) Selleks et piirata 11. märtsil 2020 Maailma Terviseorganisatsiooni poolt pandeemiaks kuulutatud COVID-19 puhangut, on liikmesriigid kehtestanud enneolematuid meetmeid, eelkõige seoses karantiini ja suhtlemisdistantsi hoidmisega.

(2) Sellised meetmed võivad takistada äriühingutel ja ühistutel oma riiklikust ja liidu äriühinguõigusest tulenevate õiguslike kohustuste täitmist, muutes neile eelkõige keeruliseks üldkoosolekute korraldamise.

(3) Riiklikul tasandil on liikmesriigid kehtestanud COVID-19 pandeemiast tingitud erakorralised meetmed, millega toetatakse äriühinguid ja ühistuid ning võimaldatakse neile praeguses erandlikus olukorras vajalike vahendite kasutamist ja paindlikkust. Eelkõige on paljud liikmesriigid võimaldanud kasutada üldkoosolekute korraldamiseks digitaalseid vahendeid ja menetlusi ning pikendanud 2020. aasta üldkoosolekute toimumise tähtaegu.

(4) Liidu tasandil reguleeritakse Euroopa äriühinguid (SE) nõukogu määrusega (EÜ) nr 2157/2001 ([1]) ja Euroopa ühistuid (SCE) nõukogu määrusega (EÜ) nr 1435/2003 ([2]). Mõlema määruse kohaselt tuleb üldkoosolek korraldada kuue kuu jooksul pärast majandusaasta lõppu. Võttes arvesse praeguseid COVID-19 pandeemiast tingitud erandlikke asjaolusid, tuleks sellest nõudest teha ajutine erand. Arvestades et üldkoosolekute korraldamine on väga oluline selleks, et tagada õiguslikult nõutavate või majanduslikult vajalike otsuste vastuvõtmine õigel ajal, tuleks Euroopa äriühingutel (SE) ja Euroopa ühistutel (SCE) lubada pidada üldkoosolekut 12 kuu jooksul pärast majandusaasta lõppu, tingimusel et see toimub hiljemalt 31. detsembril 2020. Kuna kõnealune erand on COVID-19 pandeemiast tingitud ajutine meede, tuleks seda kohaldada üksnes 2020. aastal toimuva pidavate üldkoosolekute suhtes.

(5) Euroopa Liidu toimimise lepingus (ELi toimimise leping) on käesoleva määruse vastuvõtmise volitused sätestatud üksnes artiklis 352.

(6) Kuna käesoleva määruse eesmärki, milleks on Euroopa äriühingutele (SE) ja Euroopa ühistutele (SCE) ajutise erakorralise lahenduse loomine, mis võimaldab kõrvale kalduda määruse (EÜ) nr 2157/2001 ning määruse (EÜ) nr 1435/2003 üldkoosoleku korraldamise aega käsitlevatest sätetest, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll saab aga seda meetme ulatuse ja mõju tõttu paremini saavutatada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

([1]) Nõukogu 8. oktoobri 2001. aasta määrus (EÜ) nr 2157/2001 Euroopa äriühingu (SE) põhikirja kohta (EÜT L 294, 10.11.2001, lk 1).
([2]) Nõukogu 22. juuli 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1435/2003 Euroopa ühistu (SCE) põhikirja kohta (ELT L 207, 18.8.2003, lk 1).

(7) Võttes arvesse asjaolu, et määrustes (EÜ) nr 2157/2001 ja (EÜ) nr 1435/2003 osutatud kuuekuuline ajavahemik lõpeb mais või juunis 2020 ning et arvesse tuleb võtta ka kokkukutsumise aega, peaks käesolev määrus jõustuma võimalikult kiiresti.

(8) Võttes arvesse seda kiireloomulisust, peeti asjakohaseks teha erand kaheksa nädala pikkusest tähtajast, millele on osutatud ELi lepingule, ELi toimimise lepingule ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingule lisatud protokolli nr 1 (riikide parlamentide rolli kohta Euroopa Liidus) artiklis 4,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Euroopa äriühingu (SE) üldkoosolekuga seotud ajutine meede

Kui kooskõlas määruse (EÜ) nr 2157/2001 artikli 54 lõikega 1 tuleb Euroopa äriühingu (SE) üldkoosolek pidada 2020. aastal, võib Euroopa äriühing (SE) erandina sellest sättest pidada üldkoosoleku 12 kuu jooksul pärast majandusaasta lõppu, tingimusel et koosolek toimub hiljemalt 31. detsembril 2020.

Artikkel 2

Euroopa ühistu (SCE) üldkoosolekuga seotud ajutine meede

Kui kooskõlas määruse (EÜ) nr 1435/2003 artikli 54 lõikega 1 tuleb Euroopa ühistu (SCE) üldkoosolek pidada 2020. aastal, võib Euroopa ühistu (SCE) erandina sellest sättest pidada üldkoosoleku 12 kuu jooksul pärast majandusaasta lõppu, tingimusel et koosolek toimub hiljemalt 31. detsembril 2020.

Artikkel 3

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. mai 2020

Nõukogu nimel
eesistuja
G. GRLIĆ RADMAN

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2020/700, 25. mai 2020, millega muudetakse direktiive (EL) 2016/797 ja (EL) 2016/798 ülevõtmisperioodi pikendamise osas

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 91 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

pärast konsulteerimist Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteega,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ([1])

ning arvestades järgmist:

(1) Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2016/797 ([2]) artikli 57 lõikele 1 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2016/798 ([3]) artikli 33 lõikele 1 oleksid liikmesriigid pidanud nimetatud direktiivide asjakohaste sätete järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid jõustama 16. juuniks 2019. Direktiivi (EL) 2016/797 artikli 57 lõike 2 ja direktiivi (EL) 2016/798 artikli 33 lõike 2 kohaselt oli liikmesriikidel siiski võimalus pikendada ülevõtmisperioodi ühe aasta võrra.

(2) 17 liikmesriiki on teatanud komisjonile ja Euroopa Liidu Raudteeametile („amet") direktiivide (EL) 2016/797 ja (EL) 2016/798 ülevõtmise tähtaja pikendamisest 16. juunini 2020.

(3) COVID-19 puhangust põhjustatud erakorralise ja ettenägematu olukorra tõttu on mõnel neist liikmesriikidest raskusi seadusandlike ülesannete täitmisega ettenähtud ülevõtmise tähtaja jooksul ning seetõttu on oht, et tähtajast ei peeta kinni. Kui tähtajast kinni ei peeta, võib see tekitada raudteesektori, riikide ametiasutuste ja ameti jaoks õiguskindlusetuse raudteede ohutusele ja koostalitlusvõimele kohalduvate õigusaktide osas. Teatavate liikmesriikide võimetus COVID-19 puhangu tõttu direktiive (EL) 2016/797 ja (EL) 2016/798 üle võtta toob raudteesektorile kaasa kahjulikud tagajärjed.

(4) Oluline on tagada raudteesektorile õigusselgus ja -kindlus, lubades liikmesriikidel vajaduse korral jätkata alates 16. juunist 2020 piiratud aja jooksul Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivide 2004/49/EÜ ([4]) ja 2008/57/EÜ ([5]) kohaldamist.

([1]) Euroopa Parlamendi 15. mai 2020. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 25. mai 2020. aasta otsus.

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/797 Euroopa Liidu raudteesüsteemi koostalitluse kohta (ELT L 138, 26.5.2016, lk 44).

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/798 raudteeohutuse kohta (ELT L 138, 26.5.2016, lk 102).

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/49/EÜ ühenduse raudteede ohutuse kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 95/18/EÜ raudtee-ettevõtjate litsentseerimise kohta ja direktiivi 2001/14/EÜ raudtee infrastruktuuri läbilaskevõime jaotamise ning raudtee infrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutuse sertifitseerimise kohta (raudteede ohutuse direktiiv) (ELT L 164, 30.4.2004, lk 44).

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/57/EÜ ühenduse raudteesüsteemi koostalitlusvõime kohta (ELT L 191, 18.7.2008, lk 1).

(5) Kuna COVID-19 puhang leidis aset direktiivide (EL) 2016/797 ja (EL) 2016/798 riiklike ülevõtmismeetmete vastuvõtmise lõppetapis, tuleks liikmesriikidele anda ülevõtmise lõpuleviimiseks täiendav tähtaeg.

(6) Direktiivide (EL) 2016/797 ja (EL) 2016/798 ülevõtmise tähtaegu tuleks pikendada kuni 31. oktoobrini 2020. Direktiivide 2004/49/EÜ ja 2008/57/EÜ kehtetuks tunnistamise kuupäevi, mis on sätestatud direktiivi (EL) 2016/797 artiklis 58 ja direktiivi (EL) 2016/798 artiklis 34, tuleks vastavalt kohandada.

(7) Direktiivi (EL) 2016/798 alusel on vastu võetud mitu delegeeritud õigusakti, mis kajastavad varasemaid ülevõtmise tähtaegu. Need õigusaktid tuleb praeguses olukorras viia vastavusse uue ülevõtmistähtajaga.

(8) Pidades silmas COVID-19 puhangust põhjustatud erandlikest asjaoludest tulenevat kiireloomulisust, peeti asjakohaseks teha erand Euroopa Liidu lepingule (ELi leping), Euroopa Liidu toimimise lepingule ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingule lisatud protokolli nr 1 (riikide parlamentide rolli kohta Euroopa Liidus) artiklis 4 osutatud kaheksa nädala pikkusest tähtajast.

(9) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt direktiide (EL) 2016/797 ja (EL) 2016/798 muutmist seoses COVID-19 puhanguga, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda meetme ulatuse ja mõju tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(10) Direktiive (EL) 2016/797 ja (EL) 2016/798 tuleks seetõttu vastavalt muuta.

(11) Selleks et käesolevas direktiivis sätestatud meetmeid oleks võimalik viivitamata kohaldada, peaks direktiiv jõustuma võimalikult kiiresti järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi (EL) 2016/797 muutmine

Direktiivi (EL) 2016/797 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 54 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Amet asub hiljemalt alates 16. juunist 2019 täitma artiklite 21 ja 24 kohaseid loa andmisega seotud ülesandeid ja artiklis 19 osutatud ülesandeid seoses kasutusalaga liikmesriikides, kes ei ole ametit ega komisjoni artikli 57 lõike 2 kohaselt teavitanud. Erandina artiklitest 21 ja 24 võivad nende liikmesriikide riiklikud ohutusasutused, kes on ametit ja komisjoni artikli 57 lõike 2 kohaselt teavitanud, jätkata lubade andmist kooskõlas direktiiviga 2008/57/EÜ kuni 16. juunini 2020. Erandina artiklitest 21 ja 24 võivad nende liikmesriikide riiklikud ohutusasutused, kes on ametit ja komisjoni artikli 57 lõike 2a kohaselt teavitanud, jätkata lubade andmist kooskõlas direktiiviga 2008/57/EÜ kuni 31. oktoobrini 2020.“

2) Artiklisse 57 lisatakse järgmine lõige:

„2a. Liikmesriigid, kes on pikendanud ülevõtmisperioodi kooskõlas lõikega 2, võivad seda pikendada kuni 31. oktoobrini 2020. Liikmesriigid kohaldavad oma ülevõtmismeetmeid alates nimetatud kuupäevast. Kõnealused liikmesriigid teatavad sellest ametile ja komisjonile hiljemalt 29. maiks 2020.“

3) Artikli 58 esimeses lõigus asendatakse kuupäev „16. juunist 2020“ kuupäevaga „31. oktoobrist 2020“.

Artikkel 2

Direktiivi (EL) 2016/798 muutmine

Direktiivi (EL) 2016/798 muudetakse järgmiselt.

1) Lisatakse järgmine artikkel:

„*Artikkel 6a*

Ühiste ohutusmeetodite vastavusse viimine muudetud tähtaegadega

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikli 27 vastu delegeeritud õigusakte, et viia artikli 6 lõike 6 alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktide kohaldamise kuupäevad vastavusse artikli 33 lõikes 2a sätestatud ülevõtmise tähtajaga. Käesoleva artikli alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktide suhtes kohaldatakse artiklis 27a sätestatud menetlust.“

2) Artiklisse 27 lisatakse järgmine lõige:

„7. Artiklis 6a osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile alates 28. maist 2020 kuni 31. oktoobrini 2020.“

3) Lisatakse järgmine artikkel:

„*Artikkel 27a*

Kiirmenetlus

1. Käesoleva artikli kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub viivitamata ja seda kohaldatakse seni, kuni selle suhtes ei esitata vastuväidet kooskõlas lõikega 2. Delegeeritud õigusakti teatavakstegemisel Euroopa Parlamendile ja nõukogule põhjendatakse kiirmenetluse kasutamist.

2. Nii Euroopa Parlament kui ka nõukogu võivad delegeeritud õigusakti suhtes esitada vastuväiteid artikli 27 lõikes 6 osutatud korras. Sellisel juhul tunnistab komisjon pärast seda, kui Euroopa Parlament või nõukogu teatab oma otsusest esitada vastuväide, õigusakti viivitamata kehtetuks.“

4) Artikli 31 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Amet asub täitma artikli 10 kohaseid ohutustunnistuste andmisega seotud ülesandeid hiljemalt alates 16. juunist 2019 seoses tegevuspiirkondadega liikmesriikides, kes ei ole ametit ja komisjoni artikli 33 lõike 2 kohaselt teavitanud. Erandina artiklist 10 võivad nende liikmesriikide riiklikud ohutusasutused, kes on ametit ja komisjoni artikli 33 lõike 2 kohaselt teavitanud, jätkata tunnistuste andmist kooskõlas direktiiviga 2004/49/EÜ kuni 16. juunini 2020. Erandina artiklist 10 võivad nende liikmesriikide riiklikud ohutusasutused, kes on ametit ja komisjoni artikli 33 lõike 2a kohaselt teavitanud, jätkata tunnistuste andmist kooskõlas direktiiviga 2004/49/EÜ kuni 31. oktoobrini 2020.“

5) Artiklisse 33 lisatakse järgmine lõige:

„2a. Liikmesriigid, kes on pikendanud ülevõtmisperioodi kooskõlas lõikega 2, võivad seda pikendada kuni 31. oktoobrini 2020. Nende ülevõtmismeetmeid kohaldatakse alates nimetatud kuupäevast. Kõnealused liikmesriigid teatavad sellest ametile ja komisjonile hiljemalt 29. maiks 2020.“

6) Artikli 34 esimeses lõigus asendatakse kuupäev „16. juunist 2020“ kuupäevaga „31. oktoobrist 2020“.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 25. mai 2020

Euroopa Parlamendi nimel
president
D. M. SASSOLI

Nõukogu nimel
eesistuja
A. METELKO-ZGOMBIĆ

OTSUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS (EL) 2020/701,

25. mai 2020,

mis käsitleb makromajandusliku finantsabi andmist laienemis- ja naabruspoliitika partneritele COVID-19 pandeemia kontekstis

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 212 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ([1])

ning arvestades järgmist:

(1) COVID-19 pandeemia kahjustab oluliselt laienemisprotsessis osalevate ja Euroopa naabruses asuvate piirkondade majandus- ja finantsstabiilsust. Partnerite maksebilanss ja eelarveseisund on praegu väga nõrgad ja nõrgenevad kiiresti veelgi, samal ajal kui majandus on languses. Liidul on tõsine põhjus tegutseda kiiresti ja otsustavalt, et nende riikide majandust toetada. Käesolev otsus hõlmab seega kümmet partnerit: Albaania Vabariik, Bosnia ja Hertsegoviina, Kosovo *, Montenegro, Põhja-Makedoonia Vabariik laienemispiirkonnas, Gruusia, Moldova Vabariik ja Ukraina idanaabruses ning Jordaania Hašimiidi Kuningriik ja Tuneesia Vabariik lõunanaabruses (edaspidi „partnerid“).

(2) Abi pakilisus on seotud partnerite kohese rahastamisvajadusega lisaks vahenditele, mida antakse muude liidu vahendite kaudu ning muude rahvusvaheliste finantseerimisasutuste, liidu liikmesriikide ja muude kahepoolsete rahastajate poolt. Seda on vaja, et anda partnerite ametiasutustele lühiajaline poliitiline manööverdamisruum meetmete võtmisel COVID-19 pandeemiast tingitud majanduslanguse pidurdamiseks.

(3) Kõigi partnerite ametiasutused ja Rahvusvaheline Valuutafond (IMF) on juba kokku leppinud või lepivad eeldatavalt peagi kokku programmis, mida toetab IMFi krediidikokkulepe.

(4) Liidu makromajanduslik finantsabi peaks olema erandlik rahastamisvahend, millega antakse maksebilansi sidumata ja sihtotstarbeta toetust eesmärgiga rahuldada abisaaja kiireloomulist välisrahastamisvajadust koos IMFi mitteennetava krediidikokkuleppega, mille tingimuseks on majandusreformide kokkulepitud programm. COVID-19 pandeemia kontekstis peaks liidu makromajanduslik finantsabi olema kättesaadav ka neile partneritele, kes saavad IMFist hädaabi, kuna nende puhul ei ole vaja võtta eelnevaid meetmeid ega täita eeltingimusi, näiteks kiirfinantseerimisvahendi kaudu. Kõnealune abi peaks niisiis olema kestuselt lühem, piirduma kahe väljamaksega ja sellega peaks kaasnema poliitilise programmi rakendamine, mis hõlmab piiratud hulka reformimeetmeid.

([1]) Euroopa Parlamendi 15. mai 2020. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 20. mai 2020. aasta otsus.

* Kõnealune nimetus ei piira seisukohti staatuse suhtes ning on kooskõlas ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooniga 1244 (1999) ja Rahvusvahelise Kohtu arvamusega Kosovo iseseisvusdeklaratsiooni kohta.

(5) Liidu rahaline toetus partneritele on kooskõlas liidu laienemis- ja naabruspoliitikaga.

(6) Kuna tegu on partneritega, kes on kas ühinemis- või ühinemiseelses etapis või hõlmatud Euroopa naabruspoliitikaga, on nad liidu makromajandusliku finantsabi kõlbulikud.

(7) Pidades silmas asjaolu, et partnerite järsult suurenev vajadus välisrahastuse järele on eeldatavalt tunduvalt suurem IMFi ja muude mitmepoolsete institutsioonide antavatest vahenditest, on partneritele antav liidu makromajanduslik finantsabi praeguses erandlikus olukorras asjakohane vastus partnerite taotlustele toetada nende majanduse stabiliseerimist. Liidu makromajanduslik finantsabi toetaks majanduse stabiliseerimist, täiendades IMFi krediidikokkuleppe alusel kättesaadavaks tehtud vahendeid.

(8) Liidu makromajandusliku finantsabi eesmärk peaks olema jätkusuutliku välisrahastamise taastamise toetamine partnerriikides, misläbi toetataks ka majanduse ja ühiskonna arengu hoogustumist.

(9) Liidu makromajandusliku finantsabi suuruse kindlaksmääramisel lähtutakse hinnangust iga partneri täiendava välisrahastusvajaduse kohta ning võetakse arvesse asjaomase partneri suutlikkust rahastada end omavahenditest, eelkõige tema käsutuses olevatest rahvusvahelistest reservidest. Liidu makromajanduslik finantsabi peaks täiendama IMFi ja Maailmapanga programme ja vahendeid. Makromajandusliku finantsabi suuruse kindlaksmääramisel võetakse samuti arvesse vajadust tagada koormuse õiglane jagunemine liidu ja muude rahastajate vahel, muid liidu välisrahastamisvahendeid, mis on juba kasutusele võetud, ning liidu osalemisega saavutatavat lisaväärtust.

(10) Komisjon peaks tagama, et liidu makromajanduslik finantsabi on õiguslikult ja sisuliselt kooskõlas välistegevuse eri valdkondade peamiste põhimõtete, eesmärkide ja meetmetega ning liidu muu asjakohase poliitikaga.

(11) Liidu makromajanduslik finantsabi peaks toetama liidu välispoliitikat partnerite suhtes. Komisjon ja Euroopa välisteenistus peaksid tegema makromajandusliku finantsabi andmise käigus tihedat koostööd, et kooskõlastada liidu välispoliitikat ja tagada selle järjepidevus.

(12) Liidu makromajanduslik finantsabi peaks toetama partnerite pühendumist väärtustele, mis neil on liiduga ühised, sealhulgas demokraatia, õigusriik, hea valitsemistava, inimõiguste austamine, jätkusuutlik areng ja vaesuse vähendamine, samuti nende pühendumist avatud, õigusnorme järgiva ning õiglase kaubanduse põhimõtetele.

(13) Liidu makromajandusliku finantsabi andmise eeltingimus peaks olema see, et partnerid järgivad tulemuslikke demokraatlikke mehhanisme (sealhulgas parlamentaarne mitmeparteisüsteem) ja õigusriigi põhimõtet ning tagavad inimõiguste austamise. Lisaks tuleks liidu makromajandusliku finantsabi erieesmärkide abil suurendada partnerite rahanduse juhtimise süsteemide tõhusust, läbipaistvust ja nendega seotud aruandekohustusi ning soodustada jätkusuutliku majanduskasvu saavutamisele ja eelarve konsolideerimisele suunatud struktuurireforme. Komisjon ja Euroopa välisteenistus peaksid korrapäraselt jälgima nii eeltingimuste täitmist kui ka kõnealuste eesmärkide saavutamist.

(14) Selleks et tagada liidu makromajandusliku finantsabiga seotud liidu finantshuvide tõhus kaitse, peaksid partnerid võtma asjakohaseid meetmeid kõnealuse abiga seotud pettuse, korruptsiooni ja muude rikkumiste ärahoidmiseks ja tõkestamiseks. Lisaks tuleks sätestada, et komisjon teeb kontrolle, Euroopa Kontrollikoda auditeid ja et Euroopa Prokuratuur teostab oma pädevust.

(15) Liidu makromajandusliku finantsabi väljamaksmisega ei piirata Euroopa Parlamendi ja nõukogu kui eelarvepädevate institutsioonide volitusi.

(16) Makromajandusliku finantsabi jaoks vajalike eraldiste suurus peaks olema kooskõlas mitmeaastases finantsraamistikus sätestatud eelarveassigneeringutega.

(17) Liidu makromajandusliku finantsabi andmist peaks korraldama komisjon. Selleks et Euroopa Parlament ja nõukogu saaksid jälgida käesoleva otsuse rakendamist, peaks komisjon neid abiga seotud asjaajamise käigust korrapäraselt teavitama ja edastama neile asjakohased dokumendid.

(18) Selleks et tagada käesoleva otsuse rakendamiseks ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks kasutada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ([2]).

(19) Liidu makromajandusliku finantsabi suhtes tuleks kohaldada majanduspoliitilisi tingimusi, mis sätestatakse vastastikuse mõistmise memorandumis. Selleks et tagada ühetaolised rakendamistingimused ja tõhusus, tuleks komisjonile anda volitused pidada partneri ametiasutustega kõnealuste tingimuste üle läbirääkimisi liikmesriikide esindajate komitee järelevalve all kooskõlas määrusega (EL) nr 182/2011. Nimetatud määruse kohaselt tuleks üldjuhul kohaldada nõuandemenetlust, kui nimetatud määruses ei ole sätestatud teisiti. Võttes arvesse asjaolu, et üle 90 miljoni euro suurusel abil võib olla märkimisväärne mõju, on kõnealust lävendit ületavate tehingute puhul asjakohane kasutada määruses (EL) nr 182/2011 sätestatud kontrollimenetlust. Võttes arvesse liidu makromajandusliku finantsabi summat igale partnerile, tuleks vastastikuse mõistmise memorandumi vastuvõtmise suhtes Montenegroga kohaldada nõuandemenetlust, samas kui vastastikuse mõistmise memorandumite vastuvõtmise suhtes teiste käesoleva otsusega hõlmatud partneritega tuleks kohaldada kontrollimenetlust, samuti nagu ka kõnealuse abi vähendamise, peatamise või lõpetamise suhtes.

(20) Kuna käesoleva otsuse eesmärki, nimelt toetada nende partnerite majandust, kelle maksebilanss ja eelarveseisund on hetkel COVID-19 pandeemia tõttu nõrk ja nõrgeneb kiiresti veelgi, tuues kaasa majanduslanguse, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda väljapakutud meetme ulatuse ja mõju tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev otsus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(21) Pidades silmas COVID-19 pandeemiast ning sellega seotud majanduslikest järelmitest põhjustatud erandlikest asjaoludest tulenevat kiireloomulisust, peeti asjakohaseks teha erand ELi lepingule, Euroopa Liidu toimimise lepingule ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingule lisatud protokolli nr 1 (riikide parlamentide rolli kohta Euroopa Liidus) artiklis 4 osutatud kaheksa nädala pikkusest tähtajast.

(22) Käesolev otsus peaks jõustuma võimalikult kiiresti, järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Liit teeb Albaania Vabariigile, Bosniale ja Hertsegoviinale, Gruusiale, Jordaania Hašimiidi Kuningriigile, Kosovole, Moldova Vabariigile, Montenegrole, Põhja-Makedoonia Vabariigile, Tuneesia Vabariigile ja Ukrainale (edaspidi „partnerid“) kättesaadavaks maksimaalselt 3 miljardit eurot makromajanduslikku finantsabi (edaspidi „liidu makromajanduslik finantsabi“), et toetada partnerite majanduse stabiliseerimist ja põhjalikku reformikava. Abi aitab katta partnerite kiireloomulisi maksebilansiga seotud vajadusi, mis on kindlaks määratud IMFi toetatavas programmis, ja see tehakse kättesaadavaks järgmiselt:

a) 180 miljonit eurot Albaania Vabariigile;

b) 250 miljonit eurot Bosniale ja Hertsegoviinale;

c) 150 miljonit eurot Gruusiale;

d) 200 miljonit eurot Jordaania Hašimiidi Kuningriigile;

e) 100 miljonit eurot Kosovole;

f) 100 miljonit eurot Moldova Vabariigile;

g) 60 miljonit eurot Montenegrole;

h) 160 miljonit eurot Põhja-Makedoonia Vabariigile;

i) 600 miljonit eurot Tuneesia Vabariigile;

j) 1,2 miljardit eurot Ukrainale.

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

2. Kogu liidu makromajanduslik finantsabi antakse igale partnerile laenudena. Komisjoni volitatakse liidu nimel laenama vajalikud rahalised vahendid kapitaliturgudelt või finantseerimisasutustelt ja laenama need edasi partnerile. Laenude maksimaalne tähtaeg on keskmiselt 15 aastat.

3. Liidu makromajandusliku finantsabi väljamaksmist korraldab komisjon kooskõlas IMFi ja partneri vahel sõlmitud lepingute või kokkulepetega. Komisjon teavitab korrapäraselt Euroopa Parlamenti ja nõukogu liidu makromajandusliku finantsabiga, sealhulgas abi väljamaksetega, seotud arengutest ning esitab nendele institutsioonidele õigeaegselt asjakohased dokumendid.

4. Liidu makromajanduslik finantsabi tehakse kättesaadavaks 12 kuu jooksul alates artikli 3 lõikes 1 osutatud vastastikuse mõistmise memorandumi jõustumisele järgnevast päevast.

5. Kui partneri rahastamisvajadus väheneb liidu makromajandusliku finantsabi väljamaksete perioodil algsete prognoosidega võrreldes olulisel määral, vähendab komisjon antava abi summat või peatab või tühistab abi andmise, toimides artikli 7 lõike 2 kohaselt.

Artikkel 2

1. Liidu makromajandusliku finantsabi andmise eeltingimus on see, et partner järgib tulemuslikke demokraatlikke mehhanisme (sealhulgas parlamentaarne mitmeparteisüsteem) ja õigusriigi põhimõtet ning tagab inimõiguste austamise.

2. Komisjon ja Euroopa välisteenistus jälgivad lõikes 1 sätestatud eeltingimuse täitmist kogu liidu makromajandusliku finantsabi andmise perioodi jooksul.

3. Lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse kooskõlas nõukogu otsusega 2010/427/EL ([3]).

Artikkel 3

1. Komisjon lepib vastavalt artikli 7 lõikele 2 iga partneri ametiasutustega kokku liidu makromajandusliku finantsabi andmise eelduseks olevates selgelt kindlaks määratud majanduspoliitilistes ja finantstingimustes, milles on olulisel kohal struktuurireformid ja riigi rahanduse usaldusväärsus. Need majanduspoliitilised ja finantstingimused sätestatakse vastastikuse mõistmise memorandumis, mis sisaldab kõnealuste tingimuste täitmise ajakava. Vastastikuse mõistmise memorandumis sätestatud majanduspoliitilised ja finantstingimused peavad olema kooskõlas artikli 1 lõikes 3 osutatud lepingute või kokkulepetega, sealhulgas partnerriigis IMFi toetusel rakendatavate makromajandusliku kohandamise ja struktuurireformi programmidega.

2. Lõikes 1 osutatud tingimuste eesmärk on eelkõige suurendada partnerite rahanduse juhtimise süsteemide tõhusust ja läbipaistvust ning nendega seotud aruandekohustust, sealhulgas liidu makromajandusliku finantsabi kasutamise puhul. Poliitikameetmete kavandamisel võetakse kohaselt arvesse ka turgude vastastikusel avamisel tehtavaid edusamme, normipõhise ja õiglase kaubanduse arengut ning muid liidu välispoliitika prioriteete. Komisjon jälgib korrapäraselt kõnealuste eesmärkide saavutamise edenemist.

3. Liidu makromajandusliku finantsabi üksikasjalikud finantstingimused sätestatakse laenulepingus, mille sõlmivad komisjon ja iga partneri ametiasutused eraldi (edaspidi „laenuleping“).

4. Komisjon kontrollib korrapäraselt, et artikli 4 lõikes 3 osutatud tingimused oleksid jätkuvalt täidetud, sealhulgas seda, kas partneri majanduspoliitika vastab liidu makromajandusliku finantsabi eesmärkidele. Seejuures koordineerib komisjon oma tegevust põhjalikult IMFi ja Maailmapangaga ning vajaduse korral ka Euroopa Parlamendi ja nõukoguga.

Artikkel 4

1. Kui lõikes 3 osutatud tingimused on täidetud, teeb komisjon liidu makromajandusliku finantsabi kättesaadavaks laenu kahe osamaksena. Iga osamakse suurus määratakse kindlaks vastastikuse mõistmise memorandumis.

([3]) Nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsus 2010/427/EL, millega määratakse kindlaks Euroopa välisteenistuse korraldus ja toimimine (ELT L 201, 3.8.2010, lk 30).

2. Liidu makromajandusliku finantsabi summad eraldatakse vajaduse korral vastavalt nõukogu määrusele (EÜ, Euratom) nr 480/2009 ([4]).

3. Komisjon teeb osamaksete väljamaksmise otsuse, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) artiklis 2 sätestatud eeltingimus;

b) IMFi mitteennetava krediidikokkuleppe jätkuv ja rahuldav rakendamine;

c) vastastikuse mõistmise memorandumis sätestatud majanduspoliitiliste ja finantstingimuste rahuldav rakendamine.

Teine osamakse makstakse üldjuhul välja mitte varem kui kolme kuu möödumisel esimese osamakse väljamaksmisest.

4. Kui lõike 3 esimeses lõigus osutatud tingimused ei ole täidetud, peatab komisjon liidu makromajandusliku finantsabi väljamaksed ajutiselt või lõpetab need. Sel juhul teavitab komisjon Euroopa Parlamenti ja nõukogu peatamise või lõpetamise põhjustest.

5. Liidu makromajanduslik finantsabi makstakse välja partneri keskpangale. Kooskõlas vastastikuse mõistmise memorandumis kokku lepitavate tingimustega ja eeldusel, et täiendava rahastamise vajadus leiab kinnitust, võib liidu rahalised vahendid üle kanda rahandusministeeriumile kui lõplikule abisaajale.

Artikkel 5

1. Liidu makromajandusliku finantsabiga seotud laenuvõtmis- ja laenuandmistehingud tehakse eurodes sama väärtuspäeva kursiga ning nendega seoses ei tohi muutuda liidu laenutähtajad ning nendest ei tohi tuleneda liidule valuuta- või intressimäärariski ega muid kommertsriske.

2. Kui see on võimalik ning kui partner seda taotleb, võib komisjon võtta vajalikke meetmeid, et tagada laenulepingu tingimustesse ennetähtaegse tagasimaksmise klausli lisamine ning vastava klausli lisamine ka laenuvõtmistehingute tingimustesse.

3. Kui laenu intressimäära parandamine on võimalik ja kui partner seda taotleb, võib komisjon otsustada esialgsed laenud täielikult või osaliselt refinantseerida või asjaomased finantstingimused restruktureerida. Refinantseerimine või restruktureerimine toimub kooskõlas lõigetega 1 ja 4 ning see ei tohi kaasa tuua asjaomase laenu tähtaja pikenemist ega refinantseerimise või restruktureerimise kuupäevaks laekumata põhisumma suurenemist.

4. Partner kannab kõik kulud, mida liit on kandnud seoses laenu võtmise ja andmise tehingutega käesoleva otsuse alusel.

5. Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu lõigetes 2 ja 3 osutatud tehingute käigust.

Artikkel 6

1. Liidu makromajanduslikku finantsabi rakendatakse kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL, Euratom) 2018/1046 ([5]).

2. Liidu makromajandusliku finantsabi rakendamisel kasutatakse eelarve otsest täitmist.

3. Laenuleping sisaldab sätteid, millega:

a) tagatakse, et partner kontrollib korrapäraselt liidu üldeelarvest eraldatud vahendite nõuetekohast kasutamist, võtab asjakohaseid meetmeid rikkumiste ja pettuse ärahoidmiseks ning vajaduse korral ka õiguslikke meetmeid, et nõuda tagasi kõik käesoleva otsuse alusel antud rahalised vahendid, mis on ebaseaduslikult omastatud;

([4]) Nõukogu 25. mai 2009. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 480/2009 välistegevuse tagatisfondi asutamise kohta (ELT L 145, 10.6.2009, lk 10).

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrus (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 966/2012 (ELT L 193, 30.7.2018, lk 1).

b) tagatakse liidu finantshuvide kaitse, eelkõige nähes ette erimeetmed liidu makromajanduslikku finantsabi mõjutava pettuse, korruptsiooni ja muude rikkumiste ärahoidmiseks ja nende vastu võitlemiseks kooskõlas nõukogu määrustega (EÜ, Euratom) nr 2988/95 ([6]) ja (Euratom, EÜ) nr 2185/96 ([7]), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL, Euratom) nr 883/2013 ([8]) ning nende liikmesriikide puhul, kes osalevad tõhustatud koostöös seoses Euroopa Prokuratuuriga, kooskõlas nõukogu määrusega (EL) 2017/1939 ([9]). Sel eesmärgil antakse Euroopa Pettustevastasele Ametile (OLAF) sõnaselge õigus korraldada juurdlusi, sealhulgas teha kohapealseid kontrolle ja inspekteerimisi, sealhulgas digitaalne ekspertiis ja intervjuud;

c) antakse komisjonile või tema esindajatele sõnaselge õigus teha kontrolle, sealhulgas kohapealseid kontrolle ja inspekteerimisi;

d) antakse komisjonile ja Euroopa Kontrollikojale sõnaselgelt volitused liidu makromajandusliku finantsabi andmise perioodil ja selle järel auditite tegemiseks, sealhulgas dokumentide auditite ja kohapealsete auditite, nagu tegevusanalüüsi tegemiseks;

e) tagatakse, et liit võib nõuda laenu ennetähtaegset tasumist, kui on kindlaks tehtud, et partner on liidu makromajandusliku finantsabi haldamisel olnud seotud pettuse või korruptsioonijuhtumiga või mõne muu ebaseadusliku tegevusega, mis kahjustab liidu finantshuve, ning

f) tagatakse, et partner kannab kõik kulud, mis liit on kandnud seoses käesoleva otsuse kohaste laenuvõtmise ja -andmise tehingutega.

4. Komisjon korraldab enne liidu makromajandusliku finantsabi rakendamist tegevusanalüüsi, et kontrollida partneri finantskorra, haldusmenetluste ning sise- ja väliskontrollimehhanismide usaldusväärsust, kui need on abi andmise seisukohast olulised.

Artikkel 7

1. Komisjoni abistab komitee. Kõnealune komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse Montenegrole antava liidu makromajandusliku finantsabi suhtes määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4, samas kui teistele käesoleva otsusega hõlmatud partneritele antava liidu makromajandusliku finantsabi suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 8

1. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule iga aasta 30. juuniks aruande käesoleva otsuse rakendamise kohta eelmisel aastal, sealhulgas selle rakendamise hinnangu. Aruandes:

a) analüüsitakse liidu makromajandusliku finantsabi rakendamise edenemist;

b) hinnatakse partnerite majanduse olukorda ja väljavaateid ning artikli 3 lõikes 1 osutatud poliitikameetmete rakendamisel tehtud edusamme;

c) tuuakse välja seos vastastikuse mõistmise memorandumis sätestatud majanduspoliitiliste tingimuste, partnerite jooksvate majandus- ja eelarvetulemuste ning liidu makromajandusliku finantsabi väljamakseid käsitlevate komisjoni otsuste vahel.

2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt kaks aastat pärast artikli 1 lõikes 4 osutatud abiperioodi lõppu järelhindamise aruande, milles hinnatakse liidu makromajandusliku finantsabi tulemusi ja tõhusust ning seda, mil määral on liidu makromajanduslik finantsabi aidanud kaasa abi eesmärkide saavutamisele.

([6]) Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1).

([7]) Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramise eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

([8]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

([9]) Nõukogu 12. oktoobri 2017. aasta määrus (EL) 2017/1939, millega rakendatakse tõhustatud koostööd Euroopa Prokuratuuri asutamisel (ELT L 283, 31.10.2017, lk 1).

Artikkel 9

Käesolev otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Brüssel, 25. mai 2020

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
President	*eesistuja*
D. M. SASSOLI	A. METELKO-ZGOMBIĆ

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

OTSUSED

NÕUKOGU OTSUS (EL) 2020/702,

20. mai 2020,

millega pikendatakse veel kord otsusega (EL) 2020/430 kehtestatud ja otsusega (EL) 2020/556 pikendatud ajutist erandit nõukogu kodukorrast seoses reisimisraskustega, mida põhjustab COVID-19 pandeemia liidus

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 240 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu otsusega (EL) 2020/430 ([1]) kehtestati ühekuuline erand nõukogu kodukorra ([2]) artikli 12 lõike 1 esimesest lõigust seoses liikmesriikide valitsuste alaliste esindajate komitee (Coreper) tehtud otsustega kasutada tavalist kirjalikku menetlust. Erand pidi kehtima kuni 23. aprillini 2020.

(2) Otsuses (EL) 2020/430 sätestatakse, et kui see on põhjendatud erandlike asjaolude jätkumisega, võib nõukogu kõnealuse otsuse kehtivust pikendada. Otsusega (EL) 2020/556 ([3]) pikendas nõukogu 21. aprillil 2020 otsuse (EL) 2020/430 artikliga 1 kehtestatud erandit alates 23. aprillist 2020 veel ühe kuu võrra. Kõnealune erand aegub seega 23. mail 2020.

(3) Kuna COVID-19 pandeemiast tingitud erandlikud asjaolud jätkuvad ja liikmesriigid kohaldavad endiselt mitmeid erakorralisi ennetus- ja piiramismeetmeid, on vaja pikendada otsuse (EL) 2020/430 artikliga 1 kehtestatud ja otsusega (EL) 2020/556 pikendatud erandit piiratud ajavahemikuks veel kuni 10. juulini 2020,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Otsuse (EL) 2020/430 artikliga 1 kehtestatud ja otsusega (EL) 2020/556 pikendatud erandit pikendatakse veel kuni 10. juulini 2020.

([1]) Nõukogu 23. märtsi 2020. aasta otsus (EL) 2020/430, mis käsitleb ajutist erandit nõukogu kodukorrast seoses reisimisraskustega, mida põhjustab COVID-19 pandeemia liidus (ELT L 88 I, 24.3.2020, lk 1).

([2]) Nõukogu 1. detsembri 2009. aasta otsus 2009/937/EL, millega võetakse vastu nõukogu kodukord (ELT L 325, 11.12.2009, lk 35).

([3]) Nõukogu 21. aprilli 2020. aasta otsus (EL) 2020/556, millega pikendatakse otsusega (EL) 2020/430 kehtestatud ajutist erandit nõukogu kodukorrast seoses reisimisraskustega, mida põhjustab COVID-19 pandeemia liidus (ELT L 128 I, 23.4.2020, lk 1).

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

See avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Brüssel, 20. mai 2020

Nõukogu nimel
eesistuja
G. GRLIĆ RADMAN

ISSN 1977-0650 (elektrooniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET